

Βρυξέλλες, 4.3.2020
COM(2020) 80 final

2020/0036 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 (ευρωπαϊκός νόμος για το κλίμα)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Στην ανακοίνωση για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία¹ παρουσιάστηκε μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική για την ΕΕ, η οποία αποσκοπεί στη μετατροπή της ΕΕ σε μια δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία και στη βελτίωση της ποιότητας ζωής της σημερινής και των μελλοντικών γενεών, με μια σύγχρονη, αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων και ανταγωνιστική οικονομία, με μηδενικές καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου το 2050 και όπου η οικονομική ανάπτυξη είναι αποσυνδεδεμένη από τη χρήση πόρων. Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία επιβεβαιώνει τη φιλοδοξία της Επιτροπής να καταστήσει την Ευρώπη την πρώτη κλιματικά ουδέτερη ήπειρο έως το 2050.

Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής αποτελεί επείγουσα πρόκληση. Η ατμόσφαιρα θερμαίνεται, γεγονός που επηρεάζει ήδη σήμερα τους πολίτες. Οι Ευρωπαίοι πολίτες θεωρούν την κλιματική αλλαγή σοβαρό πρόβλημα και επιθυμούν την ανάληψη εντονότερης δράσης για την αντιμετώπισή της². Η κλιματική αλλαγή έχει όλο και πιο σοβαρές επιπτώσεις στα οικοσυστήματα και τη βιοποικιλότητα του πλανήτη μας, καθώς και στα συστήματα υγείας και επισιτισμού. Η ειδική έκθεση της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC) σχετικά με τις επιπτώσεις της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη κατά 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα και τις σχετικές παγκόσμιες διαδρομές εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου επιβεβαιώνει ότι οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής επιτείνονται απότομα με την αύξηση της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας, και επισημαίνει ότι ήδη από τους 2 °C ο κόσμος θα αντιμετωπίσει τεράστιες επιπτώσεις λόγω της κλιματικής αλλαγής. Στην έκθεση διατυπώνεται η εκτίμηση ότι, προκειμένου να ακολουθήσουμε μια διαδρομή για περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας στους 1,5 °C, θα πρέπει να επιτευχθούν μηδενικές καθαρές εκπομπές CO₂ σε παγκόσμιο επίπεδο έως το 2050 περίπου, και ουδέτερο ισοζύγιο για όλα τα άλλα αέρια του θερμοκηπίου λίγο αργότερα εντός του αιώνα αυτού. Αυτή η πιεστική πρόκληση επιβάλλει στην ΕΕ να εντείνει τις δράσεις της για να αναλάβει ηγετικό ρόλο παγκοσμίως, με το να καταστεί κλιματικά ουδέτερη έως το 2050 σε όλους τους τομείς της οικονομίας και με το να επιτύχει, έως το 2050, την αντιστάθμιση όχι μόνο των υπολειμματικών εκπομπών CO₂ αλλά και των υπολειμματικών εκπομπών όλων των άλλων αερίων του θερμοκηπίου, όπως περιγράφεται στην ανακοίνωση με τίτλο «Καθαρός πλανήτης για όλους — Ένα ευρωπαϊκό, στρατηγικό, μακρόπνοο όραμα για μια ευημερούσα, σύγχρονη, ανταγωνιστική και κλιματικά ουδέτερη οικονομία»³ και όπως επιβεβαιώνεται στην ανακοίνωση για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία.

Τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχουν εγκρίνει τον μακροπρόθεσμο στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστήριξε τον στόχο της ΕΕ για την επίτευξη μηδενικού ισοζυγίου εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2050, στο ψήφισμά του της 14ης

¹ COM(2019) 640 final.

² Σύμφωνα με το Ειδικό Ευρωβαρόμετρο αριθ. 490 για την κλιματική αλλαγή (Απρίλιος 2019), το 93 % των πολιτών της ΕΕ θεωρεί την κλιματική αλλαγή σοβαρό πρόβλημα και μια σημαντική πλειονότητα του πληθυσμού της ΕΕ επιθυμεί εντονότερη δράση για την κλιματική αλλαγή.

³ COM(2018) 773 final.

Μαρτίου 2019 σχετικά με την κλιματική αλλαγή⁴. Σε ψηφίσματά του στις 28 Νοεμβρίου 2019 τόνισε ότι η Ένωση, ως παγκόσμιος ηγέτης και από κοινού με άλλες μεγάλες παγκόσμιες οικονομίες, πρέπει να καταβάλει προσπάθειες για την επίτευξη μηδενικού ισοζυγίου εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου το συντομότερο δυνατόν και έως το 2050 το αργότερο⁵, και κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για το κλίμα και το περιβάλλον⁶. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε επίσης την Επιτροπή να αξιολογήσει πλήρως τον αντίκτυπο που έχει στο κλίμα και στο περιβάλλον κάθε συναφής πρόταση νομοθετικής πράξης και προϋπολογισμού, και να διασφαλίσει ότι στο σύνολό τους ευθυγραμμίζονται πλήρως με τον στόχο για τον περιορισμό της υπερθέρμανσης του πλανήτη κάτω από τους 1,5 °C και δεν συμβάλλουν στην απώλεια βιοποικιλότητας, καθώς και ότι αναλαμβάνεται εκτεταμένη μεταρρύθμιση των πολιτικών όσον αφορά τις επενδύσεις στους τομείς της γεωργίας, του εμπορίου, των μεταφορών, της ενέργειας και των υποδομών. Στο ψήφισμά του της 15ης Ιανουαρίου 2020 σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε να πραγματοποιηθεί η αναγκαία μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη κοινωνία το αργότερο έως το 2050 και ζήτησε να αποτελέσει αυτό μια ευρωπαϊκή ιστορία επιτυχίας⁷.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει ορίσει την οικοδόμηση μιας κλιματικά ουδέτερης, οικολογικής, δίκαιης και κοινωνικής Ευρώπης ως μία από τις τέσσερις κύριες προτεραιότητες στο στρατηγικό του θεματολόγιο για την περίοδο 2019–2024⁸. Στα συμπεράσματά του της 12ης Δεκεμβρίου 2019, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, με βάση τις πιο πρόσφατες επιστημονικές γνώσεις και ενόψει της ανάγκης να ενισχυθεί παγκοσμίως η δράση για το κλίμα, ενέκρινε τον στόχο της επίτευξης κλιματικής ουδετερότητας για την ΕΕ έως το 2050, σύμφωνα με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού⁹. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναγνώρισε την ανάγκη θέσπισης ενός ευνοϊκού πλαισίου και δέχεται ότι η μετάβαση θα απαιτήσει σημαντικές δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι όλες οι σχετικές νομοθετικές πράξεις και πολιτικές της ΕΕ πρέπει να συνάδουν με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας και να συμβάλλουν στην επίτευξή του, ενώ παράλληλα διατηρούνται ίσοι όροι ανταγωνισμού, και κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει κατά πόσον αυτό απαιτεί προσαρμογή των υφιστάμενων κανόνων.

Η ΕΕ έχει θεσπίσει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικών για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Έχει ήδη αρχίσει να εκσυγχρονίζει και να μετασχηματίζει την οικονομία, αποσκοπώντας στην κλιματική ουδετερότητα. Μεταξύ του 1990 και του 2018 μείωσε τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά 23 %¹⁰, ενώ η οικονομία σημείωσε ανάπτυξη κατά 61 %. Χρειάζεται να ληφθούν πρόσθετα μέτρα με τη συνεισφορά όλων των τομέων, καθώς οι υφιστάμενες πολιτικές αναμένεται να μειώσουν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου μόνο κατά 60 % μέχρι το 2050, και άρα χρειάζεται να γίνουν ακόμα πολλά για να επιτευχθεί κλιματική ουδετερότητα.

⁴ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2019 σχετικά με την κλιματική αλλαγή – ένα ευρωπαϊκό, στρατηγικό, μακρόπνοο όραμα για μια ευημερούσα, σύγχρονη, ανταγωνιστική και κλιματικά ουδέτερη οικονομία, με βάση τη Συμφωνία του Παρισιού (2019/2582(RSP)).

⁵ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2019 σχετικά με τη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή, 2019, στη Μαδρίτη, Ισπανία (COP25) (2019/2712(RSP)).

⁶ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2019 σχετικά με την κλιματική και περιβαλλοντική κατάσταση έκτακτης ανάγκης (2019/2930(RSP)).

⁷ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Ιανουαρίου 2020 σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία (2019/2956(RSP)).

⁸ <https://www.consilium.europa.eu/media/39914/a-new-strategic-agenda-2019-2024-en.pdf>.

⁹ Επικυρώθηκε από την ΕΕ στις 5 Οκτωβρίου 2016 και άρχισε να ισχύει στις 4 Νοεμβρίου 2016.

¹⁰ Όσον αφορά όλους τους τομείς της οικονομίας εκτός από τη διεθνή ναυτιλία, SWD(2019)396.

Στο πλαίσιο αυτό, η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στη θέσπιση του πλαισίου για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας στην ΕΕ. Στόχος της είναι να ορίσει κατεύθυνση, καθορίζοντας μια διαδρομή προς την κλιματική ουδετερότητα, και να ενισχύσει την αίσθηση ασφάλειας και την εμπιστοσύνη στη δέσμευση της ΕΕ για τις επιχειρήσεις, τους εργαζομένους, τους επενδυτές και τους καταναλωτές, καθώς και τη διαφάνεια και τη λογοδοσία, ώστε να υποστηριχθεί η ευημερία και η δημιουργία θέσεων εργασίας. Για τον σκοπό αυτόν, επιδιώκει να κατοχυρώσει νομοθετικά τον στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050, σύμφωνα με τα επιστημονικά πορίσματα που δημοσίευσε η IPCC και η διακυβερνητική πλατφόρμα επιστήμης-πολιτικής για τη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστημάτων (IPBES), και να συνεισφέρει στην εφαρμογή της συμφωνίας του Παρισιού για την κλιματική αλλαγή, συμπεριλαμβανομένου του μακροπρόθεσμου στόχου της να συγκρατηθεί η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη αρκετά κάτω από τους 2 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα και να επιδιωχθεί η διατήρησή της κάτω από τους 1,5 °C. Επιδιώκει επίσης να συνεισφέρει στην υλοποίηση των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης. Η πρόταση προβλέπει επίσης τους όρους για τον καθορισμό μιας πορείας που θα οδηγήσει την Ένωση στην κλιματική ουδετερότητα έως το 2050, την τακτική αξιολόγηση της προόδου προς την επίτευξη της κλιματικής ουδετερότητας και του επιπέδου φιλοδοξίας της πορείας που θα καθοριστεί, και τους μηχανισμούς που θα ενεργοποιούνται σε περίπτωση ανεπαρκούς προόδου ή ασυνέπειας με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας της ΕΕ έως το 2050.

Παρά τις προσπάθειες για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, η κλιματική αλλαγή έχει ήδη και θα εξακολουθήσει να έχει επιπτώσεις στο περιβάλλον, τους πολίτες και την οικονομία της ΕΕ. Η συνεχής λήψη διαρκώς πιο φιλόδοξων μέτρων για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, μεταξύ άλλων με την ενίσχυση των προσπαθειών για τη θωράκιση έναντι της κλιματικής αλλαγής, την οικοδόμηση ανθεκτικότητας, την πρόληψη και την ετοιμότητα, καθώς και τη διασφάλιση μιας δίκαιης μετάβασης, είναι ουσιαστικής σημασίας.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Στόχος της πρότασης είναι η συμπλήρωση του υφιστάμενου πλαισίου πολιτικής με τον καθορισμό της μακροπρόθεσμης κατεύθυνσης πορείας και την κατοχύρωση του στόχου για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050 στο δίκαιο της ΕΕ, την ενίσχυση των προσπαθειών προσαρμογής, τη θέσπιση διαδικασίας για τον καθορισμό και την επανεξέταση της πορείας έως το 2050, την τακτική αξιολόγηση και τη θέσπιση διαδικασίας που θα εφαρμόζεται σε περίπτωση ανεπαρκούς προόδου ή ασυνέπειας. Επιβάλλει επίσης στην Επιτροπή την υποχρέωση να επανεξετάσει τις υφιστάμενες πολιτικές και την ενωσιακή νομοθεσία ως προς τη συνέπειά τους με τον στόχο για κλιματική ουδετερότητα, καθώς και με την πορεία που θα καθοριστεί. Η συνέπεια με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της δράσης για το κλίμα εξασφαλίστηκε με την ενσωμάτωση επακόλουθων τροποποιήσεων στον εν λόγω κανονισμό. Διάφορες άλλες πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, όπως το Επενδυτικό Σχέδιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας¹¹ και η πρόταση κανονισμού για τη θέσπιση του Ταμείου Δίκαιης Μετάβασης¹², έχουν εγκριθεί. Άλλες πρωτοβουλίες βρίσκονται στο στάδιο της προετοιμασίας και θα στηρίξουν την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται μια νέα, πιο φιλόδοξη στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, η δημιουργία του ευρωπαϊκού συμφώνου για το κλίμα, μια βιομηχανική στρατηγική της ΕΕ για την αντιμετώπιση της διττής πρόκλησης του πράσινου και του ψηφιακού μετασχηματισμού και ένα νέο σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία, καθώς

¹¹ COM(2020) 21 final της 14ης Ιανουαρίου 2020.

¹² Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του Ταμείου Δίκαιης Μετάβασης [COM(2020) 22 final].

και μια στρατηγική για βιώσιμη χρηματοδότηση, συμπεριλαμβανομένης της περαιτέρω ενσωμάτωσης της βιωσιμότητας στο πλαίσιο εταιρικής διακυβέρνησης.

Όσον αφορά τη σχέση με τα υφιστάμενα μέσα πολιτικής με προοπτική το 2030, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει και να υποβάλει προτάσεις για την αύξηση του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030, ώστε να διασφαλιστεί η συνέπειά του με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050. Έως τον Σεπτέμβριο του 2020 η Επιτροπή θα παρουσιάσει ένα σχέδιο, με εκτίμηση επιπτώσεων, ώστε να καταστεί πιο φιλόδοξος ο ενωσιακός στόχος για τη μείωση, με υπεύθυνο τρόπο, των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου ως το 2030, τουλάχιστον στο 50 % με 55 % σε σύγκριση με το 1990. Η Επιτροπή θα προτείνει ανάλογη τροποποίηση του παρόντος κανονισμού και, έως τον Ιούνιο του 2021, θα επανεξετάσει και θα προτείνει την αναθεώρηση, όπου χρειάζεται, όλων των σχετικών μέσων πολιτικής.

Για την περίοδο 2030–2050, η Επιτροπή θα έχει την εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για να συμπληρώνει τον παρόντα κανονισμό, καθορίζοντας μια ενωσιακή πορεία για την επίτευξη, με την πάροδο του χρόνου, του στόχου για το 2050.

Η παγκόσμια πρόκληση της κλιματικής αλλαγής απαιτεί παγκόσμια δράση. Αν και η ΕΕ δεν μπορεί να επιλύσει το πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής αν δεν αναλάβουν δράση και άλλοι, δεδομένου ότι ευθύνεται για λιγότερο από το 10 % των παγκόσμιων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, αποτελεί ηγέτιδα στην παγκόσμια μετάβαση προς μια οικονομία με μηδενικές καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Δεδομένου ότι η παγκόσμια πρόοδος προς την επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού είναι ανεπαρκής, ο ηγετικός ρόλος της ΕΕ είναι αναγκαίος τώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Την ώρα που θέτει τους δικούς της φιλόδοξους στόχους, η ΕΕ θα συνεχίσει να ηγείται στις διεθνείς διαπραγματεύσεις για την αύξηση του επιπέδου φιλοδοξίας των σημαντικότερων ρυπαντών, πριν από τη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή το 2020 στη Γλασκόβη. Η ΕΕ θα συνεχίσει να προωθεί και να εφαρμόζει φιλόδοξες πολιτικές για το κλίμα σε ολόκληρο τον κόσμο, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο ισχυρής κλιματικής διπλωματίας, και θα συνεργάζεται εντατικά με όλους τους εταίρους για την ενίσχυση των συλλογικών προσπαθειών ενώ παράλληλα διασφαλίζονται ίσοι όροι ανταγωνισμού.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Όλες οι δράσεις και οι πολιτικές της ΕΕ θα πρέπει να συντονιστούν για να βοηθήσουν την ΕΕ στην επιτυχή και δίκαιη μετάβαση στην κλιματική ουδετερότητα και σε ένα βιώσιμο μέλλον, όπως αναφέρει η Επιτροπή στην ανακοίνωση για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία. Ως εκ τούτου, η παρούσα πρωτοβουλία συνδέεται με πολλούς άλλους τομείς πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των εξωτερικών πολιτικών της Ένωσης. Η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι θα βελτιώσει τον τρόπο με τον οποίο οι κατευθυντήριες γραμμές της για τη βελτίωση της νομοθεσίας και τα εργαλεία υποστήριξης θα αντιμετωπίζουν τα ζητήματα βιωσιμότητας και καινοτομίας, με στόχο όλες οι πρωτοβουλίες της ΕΕ να εκπληρώνουν τον «οικολογικό όρκο» περί «μη βλάπτει».

Όσον αφορά τις συστάσεις της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη, όπως περιγράφονται στον προτεινόμενο κανονισμό, αυτές συμπληρώνουν τις συστάσεις που εκδίδονται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου. Παρότι το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο επικεντρώνεται σε ζητήματα μακροοικονομίας και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων —τα οποία περιλαμβάνουν επίσης ζητήματα σχετικά με το κλίμα— η παρούσα πρωτοβουλία πραγματοποιείται συγκεκριμένες εξελίξεις πολιτικής που δεν συνάδουν με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας ή με την πορεία προς την κλιματική ουδετερότητα.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Τα άρθρα 191 έως 193 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) επιβεβαιώνουν και αποσαφηνίζουν τις αρμοδιότητες της ΕΕ όσον αφορά την κλιματική αλλαγή. Η νομική βάση της παρούσας πρότασης είναι το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Σύμφωνα με το άρθρο 191 και το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η Ευρωπαϊκή Ένωση συμβάλλει στην επιδίωξη, μεταξύ άλλων, των ακόλουθων στόχων: τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, και την προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων, και ιδίως την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος.

• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Η κλιματική αλλαγή αποτελεί, εκ φύσεως, διασυνοριακή πρόκληση που δεν μπορεί να επιλυθεί με δράση σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο μόνο. Η συντονισμένη δράση της ΕΕ μπορεί να συμπληρώσει και να ενισχύσει αποτελεσματικά τις εθνικές και τοπικές δράσεις και βελτιώνει τις δράσεις για το κλίμα. Χρειάζεται συντονισμός των δράσεων για το κλίμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο και, όπου είναι δυνατόν, σε παγκόσμιο επίπεδο, και η δράση της ΕΕ είναι αιτιολογημένη για λόγους επικουρικότητας. Από το 1992 η ΕΕ επιδιώκει την ανάπτυξη κοινών λύσεων και την προώθηση της παγκόσμιας δράσης για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Πιο συγκεκριμένα, η δράση σε επίπεδο ΕΕ θα πρέπει να αποσκοπεί στην οικονομικά αποδοτική επίτευξη μακροπρόθεσμων στόχων για το κλίμα, ενώ παράλληλα διασφαλίζει δικαιοσύνη και περιβαλλοντική ακεραιότητα. Η καθιέρωση μιας ισχυρής διακυβέρνησης για τον στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050 θα βοηθήσει ώστε να εξασφαλιστεί ότι η ΕΕ θα παραμείνει σε καλό δρόμο για την επίτευξη του στόχου. Η δράση για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή σε επίπεδο ΕΕ καθιστά δυνατή την ενσωμάτωση πολιτικών και μέτρων προσαρμογής σε βασικούς τομείς, επίπεδα διακυβέρνησης και πολιτικές της ΕΕ.

• Αναλογικότητα

Η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, διότι δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για τον καθορισμό του πλαισίου για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας. Η πρόταση αποσκοπεί στον καθορισμό μιας κατεύθυνσης, θέτοντας την ΕΕ σε μια πορεία προς την κλιματική ουδετερότητα, στην παροχή βεβαιότητας όσον αφορά τη δέσμευση της ΕΕ, και στην εξασφάλιση διαφάνειας και λογοδοσίας, καθορίζοντας μια διαδικασία αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων. Ζητά από τα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για τη συλλογική επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας, αλλά δεν προβλέπει συγκεκριμένες πολιτικές ή μέτρα, έτσι ώστε να διασφαλίζεται ευελιξία για τα κράτη μέλη, βάσει του κανονιστικού πλαισίου για την επίτευξη των στόχων μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το 2030. Προβλέπει έναν μηχανισμό για την επανεξέταση των υφιστάμενων πολιτικών και της ενωσιακής νομοθεσίας ή τη λήψη πρόσθετων μέτρων, αλλά δεν περιλαμβάνει ακόμη λεπτομερείς προτάσεις. Ομοίως, η πρόταση προβλέπει ευελιξία όσον αφορά τη βελτίωση της προσαρμοστικότητας της ΕΕ στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

• Επιλογή της νομικής πράξης

Οι στόχοι της παρούσας πρότασης μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα μέσω ενός κανονισμού. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα εξασφαλιστεί η άμεση εφαρμογή των διατάξεων. Επιβάλλονται απαιτήσεις στα κράτη μέλη ως προς τη συνεισφορά στην επίτευξη του μακροπρόθεσμου στόχου. Επιπλέον, πολλές από τις διατάξεις απευθύνονται στην Επιτροπή (αξιολόγηση,

υποβολή εκθέσεων, συστάσεις, πρόσθετα μέτρα, επανεξέταση) και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και, ως εκ τούτου, δεν θα μπορούσαν να εφαρμοστούν μέσω μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Για την ενσωμάτωση του μακροπρόθεσμου στόχου στο δίκαιο της ΕΕ απαιτείται νομοθετική και όχι μη νομοθετική προσέγγιση.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

• Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Κατά την κατάρτιση της ανακοίνωσης «Καθαρός πλανήτης για όλους», η Επιτροπή πραγματοποίησε δημόσια διαβούλευση από τις 17 Ιουλίου έως τις 9 Οκτωβρίου 2018, και έλαβε περισσότερες από 2800 απαντήσεις από ευρύ φάσμα ενδιαφερομένων. Η Επιτροπή διοργάνωσε επίσης εκδήλωση για τα ενδιαφερόμενα μέρη στις 10–11 Ιουλίου 2018. Από τη δημόσια διαβούλευση που πραγματοποίησε η Επιτροπή κατά την κατάρτιση της ανακοίνωσης «Καθαρός πλανήτης για όλους» διαπιστώθηκε ότι υπάρχει σημαντική στήριξη, τόσο από μεμονωμένα άτομα όσο και από οργανώσεις, ώστε η ΕΕ να επιτύχει, έως το 2050, ισορροπία μεταξύ των εκπομπών και των απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου. Συνοπτική έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες διαβούλευσης που πραγματοποιήθηκαν για τους σκοπούς της ανακοίνωσης «Καθαρός πλανήτης για όλους» επισυνάπτεται στο έγγραφο λεπτομερούς ανάλυσης που υποστηρίζει την ανακοίνωση COM(2018)773 της Επιτροπής¹³. Η έκδοση της ανακοίνωσης με τίτλο «Καθαρός πλανήτης για όλους» οδήγησε σε μια δωδεκάμηνη εκτενή συζήτηση μεταξύ των κρατών μελών, των θεσμικών οργάνων, των τοπικών και περιφερειακών αρχών, των κοινωνικών εταίρων, των επιχειρήσεων, της βιομηχανίας, των ενδιαφερόμενων μερών και των πολιτών. Χάρη σ' αυτή την ευρεία κοινωνική συμμετοχή, η συζήτηση ωρίμασε και επιτεύχθηκε ευρεία συναίνεση σχετικά με το επίπεδο φιλοδοξίας της ΕΕ για το 2050¹⁴. Επιπλέον, στις 28 Ιανουαρίου 2020 η Επιτροπή διοργάνωσε δημόσια εκδήλωση, στην οποία συμμετείχε ευρύ φάσμα ενδιαφερόμενων μερών, για μια συζήτηση σχετικά με την υλοποίηση της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας για το κλίμα —δηλαδή τον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα. Οι ομιλητές εξέφρασαν τις απόψεις τους σχετικά με το περιεχόμενο του νόμου για το κλίμα, εξέτασαν κοινωνικές και οικονομικές πτυχές της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας και απάντησαν σε ερωτήσεις του κοινού. Η Επιτροπή δημοσίευσε επίσης χάρτη πορείας για την πρωτοβουλία, ο οποίος παρέμεινε διαθέσιμος για σχολιασμό επί 4 εβδομάδες, από τις 9 Ιανουαρίου έως τις 6 Φεβρουαρίου 2020. Πολλοί από τους ενδιαφερόμενους που ήταν παρόντες στην εκδήλωση υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους. Ελήφθησαν συνολικά 926 απαντήσεις. Μεταξύ των σχολιαστών περιλαμβάνονται πολλές ευρωπαϊκές και εθνικές ενώσεις που αντιπροσωπεύουν βιομηχανικούς τομείς, όπως η ηλεκτρική ενέργεια, η αυτοκινητοβιομηχανία και η χαλυβουργία, καθώς και ιδιωτικές εταιρείες, ΜΚΟ και πολλοί πολίτες της ΕΕ. Δημόσιες αρχές από επτά κράτη μέλη (Δανία, Γαλλία, Γερμανία, Πορτογαλία, Ισπανία, Σουηδία και Κάτω Χώρες) και από τη Νορβηγία συνεισέφεραν στη διαβούλευση.

¹³ Παράρτημα 7.1 της λεπτομερούς ανάλυσης προς υποστήριξη της ανακοίνωσης COM(2018)773 της Επιτροπής, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf.

¹⁴ Σύμφωνα με το Ειδικό Ευρωβαρόμετρο αριθ. 490 για την κλιματική αλλαγή (Απρίλιος 2019), το 92 % όσων απάντησαν —και πάνω από οκτώ στους δέκα σε κάθε κράτος μέλος— συμφωνούν ότι οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου θα πρέπει να μειωθούν στο ελάχιστο, με παράλληλη αντιστάθμιση των υπολειμματικών εκπομπών, προκειμένου να καταστεί η οικονομία της ΕΕ κλιματικά ουδέτερη έως το 2050.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Για την υποστήριξη της ανακοίνωσης «Καθαρός πλανήτης για όλους», οι υπηρεσίες της Επιτροπής πραγματοποίησαν λεπτομερή ανάλυση¹⁵. Εκεί διερευνάται ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να επιτευχθεί κλιματική ουδετερότητα και εξετάζονται όλοι οι βασικοί οικονομικοί τομείς, συμπεριλαμβανομένης της ενέργειας, των μεταφορών, της βιομηχανίας και της γεωργίας. Ο αντίκτυπος των υφιστάμενων πολιτικών θα συνεχιστεί και μετά το 2030, με προβλεπόμενη μείωση των εκπομπών περίπου κατά 60 % έως το 2050. Ωστόσο, η συνεισφορά της ΕΕ στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού σχετικά με τη θερμοκρασία δεν επαρκεί. Αναλύθηκε μια σειρά σεναρίων για την επίτευξη της μετάβασης σε μηδενικές καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου έως το 2050, με βάση τις υφιστάμενες —ή αναδυόμενες, σε ορισμένες περιπτώσεις— τεχνολογικές λύσεις, την ενδυνάμωση των πολιτών και την ευθυγράμμιση των δράσεων σε βασικούς τομείς όπως η βιομηχανική πολιτική, η κυκλική οικονομία, η χρηματοδότηση και η έρευνα και καινοτομία, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται κοινωνική δικαιοσύνη για μια δίκαιη μετάβαση. Η αξιολόγηση βασίζεται στην επιστημονική βιβλιογραφία και σε συνεισφορές από ευρύ φάσμα ενδιαφερόμενων μερών, καθώς και σε ολοκληρωμένα μοντέλα που επιτρέπουν την καλύτερη κατανόηση του μετασχηματισμού και των πολύπλοκων αλληλεπιδράσεων μεταξύ των τομέων της ενέργειας, της βιομηχανίας, των οικοδομών, των μεταφορών, της γεωργίας, της δασοκομίας και των αποβλήτων. Δεδομένης αυτής της πρόσφατης (Νοέμβριος 2018) πλήρους ανάλυσης των επιπτώσεων του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας για το 2050 και της αξιολόγησης της στρατηγικής της ΕΕ για την προσαρμογή, δεν απαιτείται εκτίμηση επιπτώσεων.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η πρόταση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, συμβάλλει στην επίτευξη του στόχου για υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας σύμφωνα με την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, όπως ορίζεται στο άρθρο 37 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹⁶.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Οι έμμεσες επιπτώσεις στους προϋπολογισμούς των κρατών μελών θα εξαρτηθούν από την επιλογή των εθνικών πολιτικών και μέτρων για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και των άλλων δράσεων μετριασμού ή προσαρμογής, και θα προέρχονται κατά κύριο λόγο από τις πιθανές συμπληρωματικές προτάσεις για την αναθεώρηση σχετικών μέσων ή τη θέσπιση νέων μέσων προκειμένου να επιτευχθούν οι απαραίτητες πρόσθετες μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, οι οποίες θα παρουσιαστούν στο σχέδιο για την αύξηση του στόχου της ΕΕ για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το 2030.

Η εφαρμογή της παρούσας πρότασης θα απαιτήσει την ανακατανομή των ανθρώπινων πόρων εντός της Επιτροπής, καθώς και μια μικρή αύξηση του προσωπικού του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος (ΕΕΑ), όπως παρουσιάζεται στο συνημμένο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο.

¹⁵ Λεπτομερής ανάλυση προς υποστήριξη της ανακοίνωσης COM(2018)773 της Επιτροπής, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf.

¹⁶ ΕΕ C 326 της 26.10.2012, σ. 391.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η διαφανής και τακτική υποβολή εκθέσεων από τα κράτη μέλη σε συνδυασμό με αξιόπιστες αξιολογήσεις από την Επιτροπή και με μηχανισμούς που θα διασφαλίζουν ότι η πρόοδος αξιολογείται είναι ουσιαστικής σημασίας για να εξασφαλιστεί ότι η ΕΕ παραμένει σε καλό δρόμο για την επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050. Η πρωτοβουλία αποτελεί συνέχεια της διαδικασίας που βασίζεται στα ενοποιημένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα και στο άρτιο πλαίσιο διαφάνειας για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλες πληροφορίες για το κλίμα, που περιέχονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της δράσης για το κλίμα. Η Επιτροπή θα χρησιμοποιήσει, μεταξύ άλλων, τις πληροφορίες που υποβάλλονται και δηλώνονται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του κανονισμού για τη διακυβέρνηση, ως βάση για την τακτική αξιολόγηση της προόδου. Σ' αυτές περιλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, τις πολιτικές και τα μέτρα, τις προβλέψεις και την προσαρμογή. Η Επιτροπή θα αξιολογήσει επίσης τις πληροφορίες αυτές για τις επισκοπήσεις της εφαρμογής της περιβαλλοντικής πολιτικής και για την παρακολούθηση των προγραμμάτων δράσης για το περιβάλλον. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη μπορούν να συμπληρώνονται με συστηματικές παρατηρήσεις της ατμόσφαιρας, είτε επιτόπου είτε μέσω τηλεπισκόπησης όπως αυτή που παρέχει το Copernicus. Η Επιτροπή θα αξιολογεί επίσης τακτικά το κατά πόσον η πορεία απαιτεί επικαιροποίηση, θα επανεξετάζει τις πολιτικές και τη νομοθεσία, και θα αναλαμβάνει δράση σε περίπτωση ανεπαρκούς προόδου.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Το άρθρο 2 καθορίζει τον στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050, ο οποίος καλύπτει όλους τους τομείς και όλα τα αέρια του θερμοκηπίου —όχι μόνο για το CO₂— και πρέπει να επιτευχθεί εντός της Ένωσης. Αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 της συμφωνίας του Παρισιού, οι ανεπτυγμένες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη θα πρέπει να συνεχίσουν να αναλαμβάνουν ηγετικό ρόλο, δεσμευόμενα σε στόχους για τη μείωση των απόλυτων εκπομπών σε όλο το φάσμα της οικονομίας. Αναγνωρίζει ότι, ενώ οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου θα πρέπει να αποφεύγονται στην πηγή κατά προτεραιότητα, θα χρειαστεί απορρόφηση των αερίων του θερμοκηπίου προκειμένου να αντισταθμιστούν οι υπολειμματικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τομείς στους οποίους η απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές είναι δυσκολότερη. Η φυσική καταβόθρα των δασών, των εδαφών, των γεωργικών εκτάσεων και των υγροτόπων θα πρέπει να διατηρηθεί και να αυξηθεί περαιτέρω και οι τεχνολογίες απορρόφησης άνθρακα, όπως οι τεχνολογίες δέσμευσης και αποθήκευσης ή δέσμευσης και χρήσης του διοξειδίου του άνθρακα, θα πρέπει να καταστούν οικονομικά αποδοτικές και να εφαρμοστούν. Το άρθρο επιβάλλει επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή και στα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα, τόσο σε ενωσιακό όσο και σε εθνικό επίπεδο, ώστε να καταστεί δυνατή η συλλογική επίτευξη του στόχου αυτού. Τα μέτρα σε ενωσιακό επίπεδο θα αποτελέσουν σημαντικό μέρος των μέτρων που απαιτούνται για την επίτευξη του στόχου.

Ο καθορισμός μιας πορείας για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε ενωσιακό επίπεδο θα συμβάλει στην επίτευξη του στόχου της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050 (άρθρο 3). Κάθε πέντε έτη, όπως ορίζεται στα χρονοδιαγράμματα της συμφωνίας του Παρισιού, η Επιτροπή θα επανεξετάζει την πορεία της ΕΕ. Σύμφωνα με τη συμφωνία του

Παρισιού, τα μέρη προβαίνουν περιοδικά σε απολογισμό της εφαρμογής της συμφωνίας και αξιολογούν τη συλλογική πρόοδο προς την επίτευξη του σκοπού και των μακροπρόθεσμων επιδιώξεών της στο πλαίσιο του «παγκόσμιου απολογισμού». Η Επιτροπή θα επανεξετάζει την πορεία το αργότερο εντός έξι μηνών από κάθε τέτοιο παγκόσμιο απολογισμό.

Το άρθρο 4 αφορά την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή. Παρά τις προσπάθειες μετριασμού, η κλιματική αλλαγή ήδη προκαλεί και θα συνεχίσει να προκαλεί σημαντική καταπόνηση στην Ευρώπη και είναι κρίσιμης σημασίας η ενίσχυση των προσπαθειών για βελτίωση της ικανότητας προσαρμογής, αύξηση της ανθεκτικότητας και μείωση της ευπάθειας, έχοντας ως βάση την ενωσιακή νομοθεσία που εξετάζει ήδη συγκεκριμένους στόχους προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή. Η ανάπτυξη και η εφαρμογή στρατηγικών και σχεδίων προσαρμογής είναι ουσιώδους σημασίας για τον σκοπό αυτόν. Η νέα στρατηγική προσαρμογής της ΕΕ θα αποσκοπεί άμεσα στην επίτευξη αυτού του στόχου.

Η Επιτροπή θα αξιολογεί την πρόοδο κάθε πέντε έτη, παράλληλα με τα χρονοδιαγράμματα της συμφωνίας του Παρισιού (άρθρα 5 έως 7). Πριν από κάθε παγκόσμιο απολογισμό, η Επιτροπή θα αξιολογεί και θα υποβάλλει εκθέσεις σχετικά με τη συλλογική πορεία των κρατών μελών προς την επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας ή προς την προσαρμογή, και σχετικά με τη συνέπεια των ενωσιακών μέτρων με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας ή με τη βελτίωση της προσαρμοστικής ικανότητας, την ενίσχυση της ανθεκτικότητας ή τη μείωση της ευπάθειας. Η Επιτροπή θα λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα όταν η αξιολόγηση δείχνει ότι τα μέτρα της Ένωσης είναι ασυνεπή ή ανεπαρκή ή η πρόοδος δεν είναι επαρκής. Η Επιτροπή θα αξιολογεί επίσης τακτικά τα σχετικά εθνικά μέτρα και θα εκδίδει συστάσεις όταν διαπιστώνει ότι υπάρχουν ασυνέπειες ή ότι τα μέτρα είναι ανεπαρκή.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 (ευρωπαϊκός νόμος για το κλίμα)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁷,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹⁸,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της της 11ης Δεκεμβρίου 2019 με τίτλο «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία»¹⁹, καθόρισε μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική που αποσκοπεί στη μετατροπή της Ένωσης σε δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία, με μια σύγχρονη, αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων και ανταγωνιστική οικονομία, με μηδενικές καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου το 2050 και όπου η οικονομική ανάπτυξη είναι αποσυνδεδεμένη από τη χρήση πόρων. Αποσκοπεί επίσης στην προστασία, τη διατήρηση και την ενίσχυση του φυσικού κεφαλαίου της Ένωσης, καθώς και στην προστασία της υγείας και της ευημερίας των πολιτών από κινδύνους και επιπτώσεις που σχετίζονται με το περιβάλλον. Ταυτόχρονα, η μετάβαση αυτή πρέπει να είναι δίκαιη και χωρίς αποκλεισμούς και να μην αφήνει κανέναν στο περιθώριο.
- (2) Η ειδική έκθεση της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC) σχετικά με τις επιπτώσεις της υπερθέρμανσης του πλανήτη κατά 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα και τις σχετικές παγκόσμιες διαδρομές εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου²⁰ παρέχει μια ισχυρή επιστημονική βάση για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και καταδεικνύει την ανάγκη ενίσχυσης των δράσεων για το

¹⁷ ΕΕ C της , σ. .

¹⁸ ΕΕ C της , σ. .

¹⁹ Ανακοίνωση της Επιτροπής — Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, COM(2019)640 final της 11ης Δεκεμβρίου 2019.

²⁰ IPCC, 2018: Global Warming of 1.5°C. An IPCC Special Report on the impacts of global warming of 1.5°C above pre-industrial levels and related global greenhouse gas emission pathways, in the context of strengthening the global response to the threat of climate change, sustainable development, and efforts to eradicate poverty [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P.R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J.B.R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor, and T. Waterfield (eds.)].

κλίμα. Επιβεβαιώνει ότι οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου πρέπει να μειωθούν επείγοντως και ότι η κλιματική αλλαγή πρέπει να περιοριστεί στους 1,5 °C ιδίως προκειμένου να μειωθεί η πιθανότητα εμφάνισης ακραίων καιρικών φαινομένων. Στην έκθεση της διακυβερνητικής πλατφόρμας επιστήμης-πολιτικής για τη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστημάτων (IPBES) για την παγκόσμια αξιολόγηση του 2019²¹ περιγράφεται υποβάθμιση της βιοποικιλότητας παγκοσμίως, με την κλιματική αλλαγή να αποτελεί την τρίτη σημαντικότερη αιτία απώλειας βιοποικιλότητας²².

- (3) Ο ορισμός ενός σταθερού μακροπρόθεσμου στόχου είναι κρίσιμης σημασίας για την προώθηση του οικονομικού και κοινωνικού μετασχηματισμού, της απασχόλησης, της ανάπτυξης και της επίτευξης των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και για τη μετάβαση με δίκαιο και οικονομικώς αποδοτικό τρόπο στον στόχο θερμοκρασίας που καθορίζεται στη συμφωνία του Παρισιού του 2015 για την κλιματική αλλαγή μετά την 21η διάσκεψη των μερών της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (στο εξής: συμφωνία του Παρισιού).
- (4) Η συμφωνία του Παρισιού θέτει ως μακροπρόθεσμο στόχο τη διατήρηση της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη αρκετά κάτω από τους 2 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα και τη συνέχιση των προσπαθειών για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας στους 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα²³, και τονίζει τη σημασία της προσαρμογής στις δυσμενείς επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής²⁴ και της συμβατότητας των χρηματοδοτικών ροών με την κατεύθυνση προς την ανάπτυξη με χαμηλές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και την ανθεκτικότητα στις κλιματικές μεταβολές²⁵.
- (5) Οι δράσεις της Ένωσης και των κρατών μελών για το κλίμα αποσκοπούν στην προστασία των ανθρώπων και του πλανήτη, της ευζωίας, της ευημερίας, της υγείας, των επισιτιστικών συστημάτων, της ακεραιότητας των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας έναντι της απειλής της κλιματικής αλλαγής, στο πλαίσιο του θεματολογίου του 2030 για βιώσιμη ανάπτυξη και της επίτευξης των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού, τη μεγιστοποίηση της ευημερίας εντός των ορίων του πλανήτη και την αύξηση της ανθεκτικότητας και τη μείωση της ευπάθειας της κοινωνίας στην κλιματική αλλαγή.
- (6) Η επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας θα πρέπει να επιβάλλει τη συνεισφορά όλων των τομέων της οικονομίας. Δεδομένης της σημασίας της παραγωγής και της κατανάλωσης ενέργειας για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, είναι ουσιαστικής σημασίας η μετάβαση σε ένα βιώσιμο, οικονομικά προσιτό και ασφαλές ενεργειακό σύστημα που θα βασίζεται σε μια εύρυθμη εσωτερική αγορά ενέργειας. Ο ψηφιακός μετασχηματισμός, η τεχνολογική καινοτομία και η έρευνα και ανάπτυξη αποτελούν επίσης σημαντικούς μοχλούς για την επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας.
- (7) Η Ένωση εφαρμόζει μια φιλόδοξη πολιτική στον τομέα της δράσης για το κλίμα και έχει θεσπίσει κανονιστικό πλαίσιο για την επίτευξη του στόχου της για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030. Η νομοθεσία για την εφαρμογή του

²¹ IPBES 2019: Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services.

²² Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος: Το ευρωπαϊκό περιβάλλον — Κατάσταση και προοπτικές 2020 (Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Εκδόσεων της ΕΕ, 2019).

²³ Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της συμφωνίας του Παρισιού.

²⁴ Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β) της συμφωνίας του Παρισιού.

²⁵ Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της συμφωνίας του Παρισιού.

στόχου αυτού συνίσταται, μεταξύ άλλων, στην οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁶, με την οποία θεσπίστηκε σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου εντός της Ένωσης, στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁷, με τον οποίο θεσπίστηκαν εθνικοί στόχοι για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030, και στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁸ με τον οποίο υποχρεώνονται τα κράτη μέλη να εξισορροπούν τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου από τη χρήση γης, την αλλαγή χρήσης γης και τη δασοκομία.

- (8) Επιπλέον, η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της της 28ης Νοεμβρίου 2018 με τίτλο «Καθαρός πλανήτης για όλους: Ένα ευρωπαϊκό, στρατηγικό, μακρόπνοο όραμα για μια ευημερούσα, σύγχρονη, ανταγωνιστική και κλιματικά ουδέτερη οικονομία», παρουσιάζει ένα όραμα για την επίτευξη μηδενικών καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην Ένωση έως το 2050 μέσω μιας κοινωνικά δίκαιης και οικονομικά αποδοτικής μετάβασης.
- (9) Η Ένωση, μέσω της δέσμης μέτρων «Καθαρή ενέργεια για όλους τους Ευρωπαίους»²⁹, εργάζεται επίσης πάνω σε ένα φιλόδοξο θεματολόγιο για την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές, κυρίως μέσω της οικοδόμησης μιας ισχυρής Ενεργειακής Ένωσης, με τον καθορισμό στόχων για το 2030 ως προς την ενεργειακή απόδοση και τη χρήση ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην οδηγία 2012/27/ΕΕ³⁰ και την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001³¹ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και με την ενίσχυση της σχετικής νομοθεσίας, μεταξύ άλλων με την οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³².
- (10) Η Ένωση έχει ηγετικό ρόλο παγκοσμίως στη μετάβαση προς την κλιματική ουδετερότητα και είναι αποφασισμένη να συμβάλει στην αύξηση του παγκόσμιου επιπέδου φιλοδοξίας και στην ενίσχυση της παγκόσμιας αντίδρασης στην κλιματική αλλαγή, με τη χρήση όλων των εργαλείων που έχει στη διάθεσή της, συμπεριλαμβανομένης της κλιματικής διπλωματίας.

²⁶ Οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

²⁷ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

²⁸ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1).

²⁹ COM(2016) 860 final της 30ής Νοεμβρίου 2016.

³⁰ Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/EK και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/EK και 2006/32/EK (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 1).

³¹ Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την πρόωθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82).

³² Οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων (ΕΕ L 153 της 18.6.2010, σ. 13).

- (11) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ζητήσει να πραγματοποιηθεί η αναγκαία μετάβαση προς μια κλιματικά ουδέτερη κοινωνία έως το 2050 το αργότερο, κατά τρόπο τέτοιο ώστε αυτό να αποτελέσει μια ευρωπαϊκή ιστορία επιτυχίας³³, και έχει κηρύξει κατάσταση έκτακτης ανάγκης για το κλίμα και το περιβάλλον³⁴. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στα συμπεράσματά του της 12ης Δεκεμβρίου 2019³⁵, ενστερνίστηκε τον στόχο να καταστεί η Ένωση κλιματικά ουδέτερη έως το 2050, σύμφωνα με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι είναι ανάγκη να διαμορφωθεί ένα ευνοϊκό πλαίσιο και ότι η μετάβαση θα απαιτήσει σημαντικές δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε επίσης την Επιτροπή να εκπονήσει πρόταση για τη μακροπρόθεσμη στρατηγική της Ένωσης το συντομότερο δυνατόν εντός του 2020, προκειμένου να εγκριθεί από το Συμβούλιο και να υποβληθεί στη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή.
- (12) Η Ένωση θα πρέπει να επιδιώξει την εξισορρόπηση των ανθρωπογενών εκπομπών από όλους τους τομείς της οικονομίας και των απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου εντός της Ένωσης έως το 2050, μέσω φυσικών και τεχνολογικών λύσεων. Ο στόχος για κλιματική ουδετερότητα σε επίπεδο Ένωσης το 2050 θα πρέπει να επιδιωχθεί από όλα τα κράτη μέλη συλλογικά, και τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξή του. Τα μέτρα σε ενωσιακό επίπεδο θα αποτελέσουν σημαντικό μέρος των μέτρων που απαιτούνται για την επίτευξη του στόχου.
- (13) Η Ένωση θα πρέπει να συνεχίσει τη δράση της για το κλίμα και τον διεθνή ηγετικό ρόλο της για το κλίμα μετά το 2050, προκειμένου να προστατεύσει τους ανθρώπους και τον πλανήτη από την απειλή της επικίνδυνης κλιματικής αλλαγής, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι θερμοκρασίας που ορίζονται στη συμφωνία του Παρισιού και κατ' εφαρμογή των επιστημονικών συστάσεων της IPCC.
- (14) Η προσαρμογή αποτελεί βασική συνιστώσα της μακροπρόθεσμης παγκόσμιας αντίδρασης στην κλιματική αλλαγή. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη και η Ένωση θα πρέπει να βελτιώσουν την προσαρμοστική τους ικανότητα, να ενισχύσουν την ανθεκτικότητα και να μειώσουν την ευπάθεια στην κλιματική αλλαγή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 της συμφωνίας του Παρισιού, καθώς και να μεγιστοποιήσουν τα παράλληλα οφέλη με άλλες περιβαλλοντικές πολιτικές και με την περιβαλλοντική νομοθεσία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν ολοκληρωμένες εθνικές στρατηγικές και σχέδια προσαρμογής.
- (15) Όταν λαμβάνονται τα σχετικά μέτρα σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο για την επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας, τα κράτη μέλη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη συμβολή της μετάβασης σε κλιματική ουδετερότητα για την ευζωία των πολιτών, για την ευημερία της κοινωνίας και για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, την ενεργειακή και επισιτιστική ασφάλεια και οικονομική προσιτότητα, τη δικαιοσύνη και την αλληλεγγύη εντός και μεταξύ των κρατών μελών με γνώμονα τις οικονομικές τους δυνατότητες, τις εθνικές περιστάσεις και την ανάγκη διαχρονικής σύγκλισης, την ανάγκη να καταστεί ισότιμη και κοινωνικά δίκαιη η μετάβαση, τα βέλτιστα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία και ιδίως τα πορίσματα που δημοσιεύει η IPCC, την ανάγκη

³³ Πήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Ιανουαρίου 2020 σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία (2019/2956(RSP)).

³⁴ Πήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2019 σχετικά με την κλιματική και περιβαλλοντική κατάσταση έκτακτης ανάγκης (2019/2930(RSP)).

³⁵ Συμπεράσματα που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη συνεδρίαση της 12ης Δεκεμβρίου 2019, EUCO 29/19, CO EUR 31, CONCL 9.

ενσωμάτωσης των κινδύνων που σχετίζονται με την κλιματική αλλαγή στις αποφάσεις για τις επενδύσεις και τον σχεδιασμό, την οικονομική αποδοτικότητα και την τεχνολογική ουδετερότητα στην επίτευξη μειώσεων των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και απορροφήσεων και στην αύξηση της ανθεκτικότητας, και τη διαχρονική εξέλιξη της περιβαλλοντικής ακεραιότητας και του επιπέδου φιλοδοξίας.

- (16) Η μετάβαση στην κλιματική ουδετερότητα απαιτεί αλλαγές σε ολόκληρο το φάσμα πολιτικής και συλλογική προσπάθεια όλων των τομέων της οικονομίας και της κοινωνίας, όπως καταδεικνύεται από την Επιτροπή στην ανακοίνωση με τίτλο «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία». Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στα συμπεράσματα της 12ης Δεκεμβρίου 2019, δηλώνει ότι όλη η σχετική νομοθεσία και οι πολιτικές της Ένωσης πρέπει να παρουσιάζουν συνέπεια στη συμβολή τους προς την εκπλήρωση του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας με ταυτόχρονη εξασφάλιση ισότιμων όρων, και καλεί την Επιτροπή να εξετάσει αν αυτό απαιτεί προσαρμογή των υφιστάμενων κανόνων.
- (17) Η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία», εξέφρασε την πρόθεσή της να αξιολογήσει και να υποβάλει προτάσεις για την αύξηση του ενωσιακού στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030, ώστε να διασφαλιστεί η συνέπειά του με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050. Στην ίδια ανακοίνωση, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι όλες οι πολιτικές της Ένωσης θα πρέπει να συμβάλλουν στην επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας και ότι όλοι οι τομείς θα πρέπει να επωμιστούν το μερίδιό τους. Έως τον Σεπτέμβριο του 2020, η Επιτροπή θα πρέπει, βάσει μιας ολοκληρωμένης εκτίμησης επιπτώσεων και λαμβάνοντας υπόψη την ανάλυσή της για τα ενοποιημένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα που υποβάλλονται στην Επιτροπή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶, να επανεξετάσει τον στόχο της Ένωσης για το κλίμα για το 2030 και να διερευνήσει τις επιλογές για νέο στόχο μείωσης των εκπομπών για το 2030 κατά 50 % έως 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990. Εφόσον κρίνει ότι απαιτείται τροποποίηση του στόχου της Ένωσης για το 2030, θα πρέπει να υποβάλει προτάσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού, κατά περίπτωση. Επιπλέον, η Επιτροπή θα πρέπει, έως τις 30 Ιουνίου 2021, να αξιολογήσει τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να τροποποιηθεί η ενωσιακή νομοθεσία για την εφαρμογή του εν λόγω στόχου προκειμένου να επιτευχθούν μειώσεις εκπομπών κατά 50 % έως 55 % σε σύγκριση με το 1990.
- (18) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η Ένωση και τα κράτη μέλη θα παραμείνουν σε καλό δρόμο για την επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας και της προόδου όσον αφορά την προσαρμογή, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογεί τακτικά την πρόοδο. Σε περίπτωση που η συλλογική πρόοδος που σημειώνουν τα κράτη μέλη ως προς την επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας ή ως προς την προσαρμογή δεν είναι επαρκής ή τα μέτρα της Ένωσης δεν συνάδουν με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας ή είναι ανεπαρκή για τη βελτίωση της προσαρμοστικής ικανότητας, την ενίσχυση της ανθεκτικότητας ή τη μείωση της ευπάθειας, η Επιτροπή

³⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

θα πρέπει να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με τις Συνθήκες. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να αξιολογεί τακτικά τα σχετικά εθνικά μέτρα και να εκδίδει συστάσεις, όταν διαπιστώνει ότι τα μέτρα ενός κράτους μέλους δεν συνάδουν με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας ή είναι ανεπαρκή για τη βελτίωση της προσαρμοστικής ικανότητας, την ενίσχυση της ανθεκτικότητας και τη μείωση της ευπάθειας στην κλιματική αλλαγή.

- (19) Η Επιτροπή οφείλει να διασφαλίσει ότι η αξιολόγηση είναι αξιόπιστη, αντικειμενική και βασισμένη στα πλέον πρόσφατα επιστημονικά, τεχνικά και κοινωνικοοικονομικά ευρήματα, ότι είναι αντιπροσωπευτική ενός ευρέος φάσματος ανεξάρτητης εμπειρογνώσιας, και ότι βασίζεται σε σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που υποβάλλονται και δηλώνονται από τα κράτη μέλη, των εκθέσεων του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος και των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων της IPCC. Δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει δεσμευτεί να διερευνήσει τους τρόπους με τους οποίους η ταξινόμηση της ΕΕ μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον δημόσιο τομέα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με περιβαλλοντικά βιώσιμες επενδύσεις από την Ένωση και τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/... [κανονισμός για την ταξινόμηση], όταν καταστούν διαθέσιμες τέτοιες πληροφορίες. Η Επιτροπή θα πρέπει να χρησιμοποιεί ευρωπαϊκά στατιστικά στοιχεία και δεδομένα, εφόσον είναι διαθέσιμα, και να επιζητεί έλεγχο από εμπειρογνώμονες. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος θα πρέπει να επικουρεί την Επιτροπή, κατά περίπτωση και σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών του.
- (20) Δεδομένου ότι οι πολίτες και οι κοινότητες έχουν σημαντικό ρόλο στην προώθηση του μετασχηματισμού προς την κλιματική ουδετερότητα, θα πρέπει να διευκολυνθεί η ισχυρή δημόσια και κοινωνική δραστηριοποίηση στις δράσεις για το κλίμα. Συνεπώς, η Επιτροπή θα πρέπει να συνεργάζεται με όλα τα μέρη της κοινωνίας προκειμένου να τους δοθεί η δυνατότητα και η δύναμη να αναλαμβάνουν δράση προς μια κοινωνία κλιματικά ουδέτερη και ανθεκτική στην κλιματική αλλαγή, μεταξύ άλλων μέσω της δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού συμφώνου για το κλίμα.
- (21) Προκειμένου να εξασφαλιστεί προβλεψιμότητα και εμπιστοσύνη για όλους τους οικονομικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων, των εργαζομένων, των επενδυτών και των καταναλωτών, να εξασφαλιστεί ότι η μετάβαση προς την κλιματική ουδετερότητα είναι μη αναστρέψιμη, να εξασφαλιστεί η σταδιακή διαχρονική μείωση και να διευκολυνθεί η αξιολόγηση της συνέπειας των μέτρων με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας και η αξιολόγηση της προόδου προς τον στόχο αυτόν, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να καθοριστεί πορεία για την επίτευξη μηδενικών καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην Ένωση έως το 2050. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξαγάγει κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομένων, και οι εν λόγω διαβουλεύσεις να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου³⁷. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και

³⁷ EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομένων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

- (22) Σύμφωνα με τη δέσμευση της Επιτροπής στις αρχές για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, θα πρέπει να επιδιώκεται συνέπεια των πράξεων της Ένωσης όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Το σύστημα για τη μέτρηση της προόδου προς την επίτευξη του στόχου κλιματικής ουδετερότητας, όπως και η συνέπεια των λαμβανόμενων μέτρων με τον στόχο αυτόν, θα πρέπει να βασίζονται και να συνάδουν με το πλαίσιο διακυβέρνησης που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999. Ειδικότερα, το σύστημα της τακτικής υποβολής εκθέσεων και η αλληλουχία της αξιολόγησης και των δράσεων της Επιτροπής βάσει των εκθέσεων θα πρέπει να συμβαδίζουν με τις απαιτήσεις για την υποβολή πληροφοριών και εκθέσεων από τα κράτη μέλη, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 θα πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να συμπεριλάβει τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας στις σχετικές διατάξεις.
- (23) Η κλιματική αλλαγή είναι εξ ορισμού διασυνοριακή πρόκληση και απαιτείται συντονισμένη δράση σε επίπεδο Ένωσης για την αποτελεσματική συμπλήρωση και ενίσχυση των εθνικών πολιτικών. Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας στην Ένωση έως το 2050, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς μόνο από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων τους, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει πλαίσιο για τη σταδιακή και μη αναστρέψιμη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και τη βελτίωση των απορροφήσεων από φυσικές και άλλες καταβόθρες στην Ένωση.

Ο παρών κανονισμός ορίζει δεσμευτικό στόχο για κλιματική ουδετερότητα στην Ένωση έως το 2050, με σκοπό την επίτευξη του μακροπρόθεσμου στόχου θερμοκρασίας που ορίζεται στο άρθρο 2 της συμφωνίας του Παρισιού, και θεσπίζει ένα πλαίσιο για την επίτευξη προόδου στον παγκόσμιο στόχο προσαρμογής που ορίζεται στο άρθρο 7 της συμφωνίας του Παρισιού.

Ο παρών κανονισμός αφορά τις ανθρωπογενείς εκπομπές και τις απορροφήσεις, από φυσικές και άλλες καταβόθρες, των αερίων του θερμοκηπίου που παρατίθενται στο μέρος 2 του παραρτήματος V του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

Άρθρο 2

Στόχος κλιματικής ουδετερότητας

1. Οι εκπομπές και οι απορροφήσεις των αερίων του θερμοκηπίου που ρυθμίζονται από το ενωσιακό δίκαιο, σε ολόκληρη την Ένωση, θα έχουν ισοσκελιστεί το αργότερο έως το 2050, έτσι ώστε οι καθαρές εκπομπές να είναι μηδενικές έως το έτος εκείνο.

2. Τα αρμόδια θεσμικά όργανα της Ένωσης και τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο αντίστοιχα, ώστε να καταστεί δυνατή η συλλογική επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας που ορίζεται στην παράγραφο 1, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της προώθησης της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών.
3. Έως τον Σεπτέμβριο του 2020, η Επιτροπή θα επανεξετάσει τον στόχο της Ένωσης για το κλίμα για το 2030, που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, υπό το πρίσμα του στόχου για κλιματική ουδετερότητα που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, και θα διερευνήσει δυνατότητες για νέο στόχο μείωσης των εκπομπών για το 2030 κατά 50 % έως 55 % σε σύγκριση με το 1990. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι χρειάζεται τροποποίηση του εν λόγω στόχου, διατυπώνει τις ενδεδειγμένες προτάσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
4. Έως τις 30 Ιουνίου 2021 η Επιτροπή θα αξιολογήσει τους τρόπους με τους οποίους θα πρέπει να τροποποιηθεί η ενωσιακή νομοθεσία για την εφαρμογή του στόχου της Ένωσης για το 2030, προκειμένου να επιτευχθεί μείωση των εκπομπών κατά 50 % έως 55 % σε σύγκριση με το 1990 και να επιτευχθεί ο στόχος κλιματικής ουδετερότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, και θα εξετάσει το ενδεχόμενο λήψης των αναγκαίων μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της έγκρισης νομοθετικών προτάσεων, σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Άρθρο 3

Πορεία για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 9, για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού μέσω του καθορισμού μιας πορείας σε επίπεδο Ένωσης με σκοπό την επίτευξη του στόχου κλιματικής ουδετερότητας που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 έως το 2050. Το αργότερο εντός έξι μηνών μετά από κάθε παγκόσμιο απολογισμό που αναφέρεται στο άρθρο 14 της συμφωνίας του Παρισιού, η Επιτροπή επανεξετάζει την πορεία.
2. Η πορεία ξεκινά από τον στόχο της Ένωσης για το κλίμα για το 2030, που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3.
3. Κατά τον καθορισμό της πορείας σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Επιτροπή εξετάζει τα ακόλουθα:
 - α) τη σχέση κόστους–αποτελεσματικότητας και την οικονομική αποδοτικότητα·
 - β) την ανταγωνιστικότητα της ενωσιακής οικονομίας·
 - γ) τη βέλτιστη διαθέσιμη τεχνολογία·
 - δ) την ενεργειακή απόδοση, την οικονομική προσιτότητα της ενέργειας και την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού·
 - ε) τη δικαιοσύνη και την αλληλεγγύη εντός και μεταξύ των κρατών μελών·
 - στ) την ανάγκη να διασφαλιστεί περιβαλλοντική αποτελεσματικότητα και διαχρονική πρόοδος·
 - ζ) τις επενδυτικές ανάγκες και ευκαιρίες·
 - η) την ανάγκη να διασφαλιστεί ισότιμη και κοινωνικά δίκαιη μετάβαση·

- θ) τις διεθνείς εξελίξεις και τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την επίτευξη των μακροπρόθεσμων στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και του απώτερου στόχου της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή·
- ι) τα βέλτιστα διαθέσιμα και πλέον πρόσφατα επιστημονικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των πλέον πρόσφατων εκθέσεων της IPCC.

Άρθρο 4

Προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή

1. Τα αρμόδια θεσμικά όργανα της Ένωσης και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν διαρκή πρόοδο στη βελτίωση της προσαρμοστικής ικανότητας, την ενίσχυση της ανθεκτικότητας και τη μείωση της ευπάθειας στην κλιματική αλλαγή, σύμφωνα με το άρθρο 7 της συμφωνίας του Παρισιού.
2. Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν και εφαρμόζουν στρατηγικές και σχέδια προσαρμογής που περιλαμβάνουν ολοκληρωμένα πλαίσια διαχείρισης κινδύνων, τα οποία βασίζονται σε στέρεες βάσεις για το κλίμα και την ευπάθεια και σε αξιολογήσεις προόδου.

Άρθρο 5

Αξιολόγηση της προόδου και των μέτρων της Ένωσης

1. Έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2023 και στη συνέχεια κάθε 5 έτη, η Επιτροπή αξιολογεί, μαζί με την αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 29 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, τα εξής:
 - α) τη συλλογική πρόοδο που έχει σημειωθεί από όλα τα κράτη μέλη προς την επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, όπως αποτυπώνεται στην πορεία που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1·
 - β) τη συλλογική πρόοδο που έχει σημειωθεί από όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά την προσαρμογή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4.

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τα συμπεράσματα της αξιολόγησης αυτής μαζί με την έκθεση σχετικά με την κατάσταση της Ενεργειακής Ένωσης που έχει εκπονηθεί κατά το αντίστοιχο ημερολογιακό έτος, σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.
2. Έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2023 και στη συνέχεια κάθε 5 έτη, η Επιτροπή επανεξετάζει τα εξής:
 - α) τη συνέπεια των ενωσιακών μέτρων με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, όπως αποτυπώνεται στην πορεία που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1·
 - β) την επάρκεια των μέτρων της Ένωσης για τη διασφάλιση προόδου όσον αφορά την προσαρμογή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4.
3. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει, βάσει της αξιολόγησης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2, ότι τα ενωσιακά μέτρα δεν συνάδουν με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 ή δεν επαρκούν για να εξασφαλιστεί πρόοδος ως προς την προσαρμογή, όπως αναφέρεται στο άρθρο

4, ή ότι η πρόοδος προς τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας ή ως προς την προσαρμογή που αναφέρεται στο άρθρο 4 είναι ανεπαρκής, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με τις Συνθήκες, ταυτόχρονα με την επανεξέταση της πορείας που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1.

4. Η Επιτροπή αξιολογεί κάθε σχέδιο μέτρου και κάθε νομοθετική πρόταση υπό το πρίσμα του στόχου για κλιματική ουδετερότητα που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, όπως αποτυπώνεται στην πορεία που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, πριν από την έγκριση, συμπεριλαμβάνει την ανάλυση αυτή στην εκτίμηση επιπτώσεων που τυχόν συνοδεύει το εν λόγω μέτρο ή πρόταση, και δημοσιοποιεί το συμπέρασμα της αξιολόγησης αυτής κατά τον χρόνο της έγκρισης.

Άρθρο 6

Αξιολόγηση εθνικών μέτρων

1. Έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2023 και στη συνέχεια κάθε 5 έτη, η Επιτροπή αξιολογεί τα εξής:
 - α) κατά πόσον τα εθνικά μέτρα που χαρακτηρίζονται, με βάση τα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα ή τις διετείς εκθέσεις προόδου που υποβάλλονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999, συναφή για την επίτευξη του στόχου για κλιματική ουδετερότητα που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, είναι συνεπή με τον εν λόγω στόχο, όπως αυτός αποτυπώνεται στην πορεία που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1·
 - β) κατά πόσον τα σχετικά εθνικά μέτρα είναι επαρκή για τη διασφάλιση προόδου όσον αφορά την προσαρμογή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4.

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τα συμπεράσματα της αξιολόγησης αυτής μαζί με την έκθεση σχετικά με την κατάσταση της Ενεργειακής Ένωσης που έχει εκπονηθεί κατά το αντίστοιχο ημερολογιακό έτος, σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

2. Σε περίπτωση που η Επιτροπή διαπιστώσει, έχοντας λάβει δεόντως υπόψη τη συλλογική πρόοδο που αξιολογείται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1, ότι τα μέτρα ενός κράτους μέλους δεν συνάδουν με τον εν λόγω στόχο όπως αυτός αποτυπώνεται στην πορεία που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 ή είναι ανεπαρκή για να διασφαλιστεί πρόοδος ως προς την προσαρμογή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4, μπορεί να εκδίδει συστάσεις προς το εν λόγω κράτος μέλος. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί κάθε τέτοια σύσταση.
3. Όταν εκδίδεται σύσταση σύμφωνα με την παράγραφο 2, εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:
 - α) το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει δεόντως υπόψη τη σύσταση, με πνεύμα αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης και μεταξύ των κρατών μελών·
 - β) το οικείο κράτος μέλος περιγράφει, στην πρώτη έκθεση προόδου που υποβάλλει σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 κατά το έτος που ακολουθεί το έτος έκδοσης της σύστασης, πώς έχει λάβει δεόντως υπόψη τη σύσταση. Εάν το οικείο κράτος μέλος αποφασίσει να μη λάβει υπόψη κάποια σύσταση ή ένα ουσιώδες μέρος μιας σύστασης, το εν λόγω κράτος μέλος γνωστοποιεί το σκεπτικό του στην Επιτροπή·

- γ) οι συστάσεις θα πρέπει να είναι συμπληρωματικές των τελευταίων ειδικών ανά χώρα συστάσεων που εκδόθηκαν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου.

Άρθρο 7

Κοινές διατάξεις για την αξιολόγηση από την Επιτροπή

1. Επιπλέον στα εθνικά μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α), η Επιτροπή βασίζει την αξιολόγηση που αναφέρεται στα άρθρα 5 και 6 τουλάχιστον στα ακόλουθα:
 - α) στις πληροφορίες που υποβάλλονται και δηλώνονται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999·
 - β) στις εκθέσεις του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος (ΕΕΑ)·
 - γ) σε ευρωπαϊκά στατιστικά στοιχεία και δεδομένα, συμπεριλαμβανομένων δεδομένων για τις ζημίες λόγω δυσμενών κλιματικών επιπτώσεων, εφόσον υπάρχουν·
 - δ) στα βέλτιστα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των πλέον πρόσφατων εκθέσεων της IPCC· και
 - ε) σε τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με περιβαλλοντικά βιώσιμες επενδύσεις, από την Ένωση και τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον διατίθενται, πληροφοριών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/... [κανονισμός για την ταξινόμηση].
2. Ο ΕΕΑ επικουρεί την Επιτροπή στην κατάρτιση της αξιολόγησης που αναφέρεται στα άρθρα 5 και 6, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών του.

Άρθρο 8

Συμμετοχή του κοινού

Η Επιτροπή συνεργάζεται με όλα τα μέρη της κοινωνίας προκειμένου να τους δοθεί η δυνατότητα και η δύναμη να αναλαμβάνουν δράση προς μια κοινωνία κλιματικά ουδέτερη και ανθεκτική στην κλιματική αλλαγή. Η Επιτροπή παρέχει μια διαδικασία χωρίς αποκλεισμούς και με πρόσβαση για όλους, σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένου του εθνικού, του περιφερειακού και του τοπικού, καθώς και για τους κοινωνικούς εταίρους, τους πολίτες και την κοινωνία των πολιτών, για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και για τον προσδιορισμό δράσεων που συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού. Επιπλέον, η Επιτροπή μπορεί επίσης να αξιοποιεί τους πολυεπίπεδους διαλόγους για το κλίμα και την ενέργεια, όπως καθιερώνονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

Άρθρο 9

Άσκηση της ανάθεσης εξουσιών

1. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 3 παράγραφος 1 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστο από την ... [Υπηρεσία Εκδόσεων: ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της ανάθεσης εξουσίας που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που προσδιορίζεται σ' αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 3 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 10

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 τροποποιείται ως εξής:

- 1) στο άρθρο 1 παράγραφος 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«α) την εφαρμογή στρατηγικών και μέτρων σχεδιασμένων για την επίτευξη του στόχου της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού .../... [νόμος για το κλίμα], των στόχων και των επιδιώξεων της Ενεργειακής Ένωσης και, για την πρώτη δεκαετή περίοδο από το 2021 έως το 2030, για την επίτευξη ιδίως των ενεργειακών και κλιματικών επιδιώξεων της Ένωσης για το 2030,»
- 2) στο άρθρο 2, το σημείο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«7) “προβλέψεις”: προβλέψεις για τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες ή εξελίξεις του ενεργειακού συστήματος, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον ποσοτικών εκτιμήσεων για ακολουθία έξι ετών που λήγουν σε 0 ή 5 και έπονται άμεσα του έτους υποβολής της έκθεσης,»
- 3) στο άρθρο 3 παράγραφος 2, το στοιχείο στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«στ) εκτίμηση των επιπτώσεων των προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο στοιχείο β), συμπεριλαμβανομένης της συνέπειάς τους με τον στόχο της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού .../... [νόμος για το κλίμα], τους μακροπρόθεσμους στόχους μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου βάσει

της συμφωνίας του Παρισιού και τις μακροπρόθεσμες στρατηγικές που αναφέρονται στο άρθρο 15,»·

- 4) στο άρθρο 8 παράγραφος 2 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ε):

«ε) τον τρόπο με τον οποίο οι υπάρχουσες πολιτικές και μέτρα και οι προγραμματισμένες πολιτικές και μέτρα συμβάλλουν στην επίτευξη του στόχου της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού .../... [νόμος για το κλίμα].»·

- 5) το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Πολυεπίπεδος διάλογος για το κλίμα και την ενέργεια

Κάθε κράτος μέλος καθιερώνει πολυεπίπεδο διάλογο για το κλίμα και την ενέργεια σύμφωνα με εθνικούς κανόνες, στο πλαίσιο του οποίου οι τοπικές αρχές, η οργάνωση της κοινωνίας των πολιτών, η επιχειρηματική κοινότητα, οι επενδυτές και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη και το ευρύ κοινό μπορούν να συμμετέχουν ενεργά και να συζητούν την επίτευξη του στόχου της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού .../... [νόμος για το κλίμα], και τα διάφορα σενάρια που προβλέπονται για τις πολιτικές για την ενέργεια και το κλίμα, συμπεριλαμβανομένων των σεναρίων με μακροπρόθεσμη βάση, και να επανεξετάζουν την πρόοδο, εκτός εάν διαθέτουν ήδη μια δομή που εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό. Τα ενοποιημένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα μπορούν να συζητούνται στο πλαίσιο ενός τέτοιου διαλόγου.»·

- 6) στο άρθρο 15 παράγραφος 3, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) στην επίτευξη μακροπρόθεσμων μειώσεων στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και την ενίσχυση των απορροφήσεων από καταβόθρες σε όλους τους τομείς σύμφωνα με τον στόχο της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα, που ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού .../... [νόμος για το κλίμα].»·

- 7) το παράρτημα I μέρος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) στο τμήμα Α σημείο 3.1.1, το σημείο i αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«i. Πολιτικές και μέτρα για την επίτευξη της επιδίωξης που έχει τεθεί βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 όπως αναφέρεται στο σημείο 2.1.1 και πολιτικές και μέτρα για τη συμμόρφωση με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841, τα οποία θα καλύπτουν όλους τους βασικούς κλάδους εκπομπών και τους τομείς για τη βελτίωση των απορροφήσεων, αποβλέποντας στον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας που ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού .../... [νόμος για το κλίμα].»·

β) στο τμήμα Β προστίθεται το ακόλουθο σημείο 5.5:

«5.5. Συνεισφορά των προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων στην επίτευξη του στόχου της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού .../... [νόμος για το κλίμα].»·

- 8) στο παράρτημα VI στοιχείο γ), το σημείο viii) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«viii) αξιολόγηση της συνεισφοράς της πολιτικής ή του μέτρου στην επίτευξη του στόχου της Ένωσης για κλιματική ουδετερότητα, που ορίζεται στο άρθρο 2 του

κανονισμού .../... [νόμος για το κλίμα], και στην επίτευξη της μακροπρόθεσμης στρατηγικής που αναφέρεται στο άρθρο 15,».

Άρθρο 11

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Περιεχόμενα

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ
 - 1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας
 - 1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής (ομάδα προγραμμάτων)
 - 1.3. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:
 - 1.4. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας
 - 1.4.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας
 - 1.4.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης
 - 1.4.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος
 - 1.4.4. Συμβατότητα και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα κατάλληλα μέσα
 - 1.5. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις
 - 1.6. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης
2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
 - 2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων
 - 2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου
 - 2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου
 - 2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους
 - 2.2.3. Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων
 - 2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας
3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ
 - 3.1. Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και νέες γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που προτείνονται
 - 3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες
 - 3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες
 - 3.2.2. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα
 - 3.2.3. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση
 - 3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ευρωπαϊκός νόμος για το κλίμα)

1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής (ομάδα προγραμμάτων)

Δράση για το κλίμα

Τίτλος 34 (ΠΑΠ 2014/20) – Τίτλος 9 (ΠΑΠ 2021/27)

1.3. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:

νέα δράση

νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο / προπαρασκευαστική ενέργεια³⁸

την παράταση υφιστάμενης δράσης

συγχώνευση ή επαναπροσανατολισμό μίας ή περισσότερων δράσεων προς άλλη/νέα δράση

1.4. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.4.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία επιβεβαιώνει τη φιλοδοξία της Επιτροπής να καταστήσει την Ευρώπη την πρώτη κλιματικά ουδέτερη ήπειρο έως το 2050. Τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχουν εγκρίνει τον μακροπρόθεσμο στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα. Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στη θέσπιση του πλαισίου για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας από την ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού μιας διαδρομής. Τα αρμόδια θεσμικά όργανα της Ένωσης και τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της πρότασης. Τα κράτη μέλη πρέπει επιπλέον να ενσωματώσουν τη μακροπρόθεσμη προοπτική στα σχέδια και τις εκθέσεις τους στο πλαίσιο του κανονισμού για τη διακυβέρνηση. Η Επιτροπή θα πρέπει να εκτελέσει διάφορα καθήκοντα, όπως η επανεξέταση του στόχου για το 2030 και όλων των σχετικών μέσων πολιτικής για την επίτευξη του αναθεωρημένου στόχου, ο καθορισμός πορείας, η αξιολόγηση της συνέπειας του υφιστάμενου πλαισίου πολιτικής, η αξιολόγηση ανά πενταετία, η έκδοση συστάσεων και η λήψη πρόσθετων μέτρων σε επίπεδο ΕΕ.

³⁸

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

- 1.4.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου, «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

Λόγοι για ανάληψη δράσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο (εκ των προτέρων) Η κλιματική αλλαγή αποτελεί διασυνοριακή πρόκληση και δεν μπορεί να επιλυθεί με δράση σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο μόνο.

Αναμενόμενη προστιθέμενη αξία της Ένωσης (εκ των υστέρων) Η συντονισμένη δράση της ΕΕ μπορεί να συμπληρώσει και να ενισχύσει αποτελεσματικά τις εθνικές και τοπικές δράσεις και βελτιώνει τις δράσεις για το κλίμα.

- 1.4.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η ΕΕ έχει θεσπίσει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικών για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Έχει ήδη αρχίσει να εκσυγχρονίζει και να μετασχηματίζει την οικονομία, αποσκοπώντας στην κλιματική ουδετερότητα. Μεταξύ του 1990 και του 2018 μείωσε τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά 23 %, ενώ η οικονομία σημείωσε ανάπτυξη κατά 61 %. Ωστόσο, οι υφιστάμενες πολιτικές αναμένεται να μειώσουν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου μόνο κατά 60 % έως το 2050 και, ως εκ τούτου, πρέπει να γίνουν πολλά ακόμα για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050.

- 1.4.4. Συμβατότητα και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα κατάλληλα μέσα

Στόχος της πρότασης είναι η συμπλήρωση του υφιστάμενου πλαισίου πολιτικής με τον καθορισμό της μακροπρόθεσμης κατεύθυνσης πορείας και την κατοχύρωση του στόχου για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050 στο δίκαιο της ΕΕ, την ενίσχυση των προσπαθειών προσαρμογής, τη θέσπιση διαδικασίας για τον καθορισμό και την επανεξέταση της πορείας έως το 2050, την τακτική αξιολόγηση και τη θέσπιση διαδικασίας που θα εφαρμόζεται σε περίπτωση ανεπαρκούς προόδου ή ασυνέπειας. Η πρόταση επιβάλλει επίσης στην Επιτροπή την υποχρέωση να επανεξετάσει τις υφιστάμενες πολιτικές και την ενωσιακή νομοθεσία ως προς τη συνέπειά τους με τον στόχο για κλιματική ουδετερότητα, καθώς και με την πορεία. Επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να αξιολογήσει και να υποβάλει προτάσεις για την αύξηση του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030, ώστε να διασφαλιστεί η συνέπειά του με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050. Συνάδει με τον κανονισμό για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της δράσης για το κλίμα [(ΕΕ) 2018/1999] και τις τροποποιήσεις του.

1.5. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις

περιορισμένη διάρκεια

– με ισχύ από [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ έως [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ

– Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το ΕΕΕΕ έως το ΕΕΕΕ για πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων και από το ΕΕΕΕ έως το ΕΕΕΕ για πιστώσεις πληρωμών.

απεριόριστη διάρκεια

- Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το 2020 με απεριόριστη διάρκεια,
- και στη συνέχεια πλήρης εφαρμογή.

1.6. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης

Άμεση διαχείριση από την Επιτροπή

- από τις υπηρεσίες της, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της Ένωσης

- από τους εκτελεστικούς οργανισμούς

Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη

Έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

- σε τρίτες χώρες ή οργανισμούς που αυτές έχουν ορίσει
- σε διεθνείς οργανισμούς και στις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)
- στην ΕΤΕπ και στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων
- στους οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 70 και 71 του δημοσιονομικού κανονισμού
- σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου
- σε οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο και έχουν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, στον βαθμό που παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις
- σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και οι οποίοι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις
- σε πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων στην ΚΕΠΠΑ βάσει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.

- *Αν αναφέρονται περισσότεροι του ενός τρόποι διαχείρισης, να διευκρινιστούν στο τμήμα «Παρατηρήσεις».*

Παρατηρήσεις

Η Επιτροπή θα επικουρείται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών του, κατά την κατάρτιση των εκθέσεων και την παρακολούθηση και αξιολόγηση της προόδου όσον αφορά την προσαρμογή δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

Η πρόταση βασίζεται στο ισχυρό πλαίσιο διαφάνειας για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, στα ενοποιημένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα και σε όλες τις άλλες πληροφορίες για το κλίμα που περιέχονται π.χ. στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της δράσης για το κλίμα, αντί να θεσπίζει πρόσθετες οδούς υποβολής εκθέσεων από τα κράτη μέλη. Το χρονοδιάγραμμα της αξιολόγησης από την Επιτροπή συγχρονίζεται με τα χρονοδιαγράμματα της συμφωνίας του Παρισιού και την επανεξέταση που προβλέπεται στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση. Η διαδικασία για τις συστάσεις της Επιτροπής συνδέει την αξιολόγηση αυτή με την ανά πενταετία αξιολόγηση από την Επιτροπή.

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

Άνευ αντικειμένου — Η πρόταση δεν υλοποιεί χρηματοδοτικό πρόγραμμα, αλλά χαράσσει μακροπρόθεσμη πολιτική. Δεν εφαρμόζονται τρόποι διαχείρισης, μηχανισμοί υλοποίησης χρηματοδότησης, τρόποι πληρωμής και στρατηγική ελέγχων σε σχέση με τα ποσοστά σφάλματος. Η υλοποίηση της παρούσας πρότασης θα απαιτήσει την ανακατανομή των ανθρώπινων πόρων εντός της Επιτροπής, καθώς και μια μικρή αύξηση του προσωπικού του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος (ΕΕΑ). Ήδη υπάρχουν κατάλληλες διαδικασίες.

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους

Τα κράτη μέλη ενδέχεται να καθυστερήσουν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά τον προγραμματισμό και την υποβολή εκθέσεων στο πλαίσιο του κανονισμού για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της δράσης για το κλίμα. Χάρη στα υφιστάμενα και καθιερωμένα συστήματα υποβολής εκθέσεων με πληροφορίες για το κλίμα (δυνάμει του κανονισμού για τον μηχανισμό παρακολούθησης και ενσωματωμένα στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση), υπάρχουν διαδικασίες που διασφαλίζουν ότι οι εκθέσεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου παραδίδονται εγκαίρως, ελέγχονται ως προς την ποιότητα, τυχόν κενά μπορούν να διορθωθούν, και τα κράτη μέλη που δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων μπορούν να λάβουν βοήθεια.

Τα μέτρα σε ενωσιακό και σε εθνικό επίπεδο μπορεί επίσης να μην επαρκούν για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας ή η πρόοδος μπορεί να είναι ανεπαρκής. Για τον λόγο αυτό, η πρόταση προβλέπει τακτική αξιολόγηση της προόδου, επανεξέταση, συστάσεις και πρόσθετα μέτρα. Η πρόταση προβλέπει επίσης αξιολόγηση και προτάσεις για την αύξηση του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030 και τον καθορισμό μιας πορείας.

Η παρούσα πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται σημαντικούς νέους κινδύνους που δεν θα καλύπτονταν από υφιστάμενο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.

- 2.2.3. *Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)*

Η παρούσα πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται σημαντικούς νέους ελέγχους / κινδύνους που δεν θα καλύπτονταν από υφιστάμενο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας, π.χ. στη στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης.

Δεν προβλέπονται ειδικά μέτρα πέραν της εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και νέες γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που προτείνονται

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Τύπος δαπανών	Συμμετοχή			
			χωρών ΕΖΕΣ ⁴⁰	υποψηφίων για ένταξη χωρών ⁴¹	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου [21 παράγραφος 2 στοιχείο β)] του δημοσιονομικού κανονισμού
	Αριθμός 5 (7) [Τομέας: Ευρωπαϊκή δημόσια διοίκηση]	ΔΠ/ΜΔΠ ³⁹				
	34 01 01 01 / 20 02 01 02 34 01 02 01 / 20 02 06 01	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ

³⁹ ΔΠ = Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ = Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις.

⁴⁰ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

⁴¹ Υποψήφιες χώρες και, κατά περίπτωση, δυνάμει υποψήφια μέλη των Δυτικών Βαλκανίων.

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	5 (7)	«Διοικητικές δαπάνες»
--	-------	-----------------------

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Μετά το 2027	ΣΥΝΟΛΟ
Ανθρώπινοι πόροι		0,300	0,450	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600		4,350
Άλλες διοικητικές δαπάνες		0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050		0,400
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	0,350	0,500	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650		4,750

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Μετά το 2027	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων μεταξύ ΤΟΜΕΩΝ	Αναλήψεις υποχρεώσεων	0,350	0,500	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650		4,750

του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Πληρωμές	0,350	0,500	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650		4,750
---------------------------------------	----------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	-------

3.2.2. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Έτη	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
-----	------	------	------	------	------	------	------	------	--------

ΤΟΜΕΑΣ 5 (7) του πολυετούς δημοσιονομικού πλασίου									
Ανθρώπινοι πόροι	0,300	0,450	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	4,350
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,400
Μερικό σύνολο του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλασίου	0,350	0,500	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	4,750

ΣΥΝΟΛΟ	0,350	0,500	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	4,750
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Οι απαιτούμενες πιστώσεις για ανθρώπινους πόρους και άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα θα καλυφθούν από τις πιστώσεις της ΓΔ που έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και οι οποίες θα συμπληρωθούν, κατά περίπτωση, με πρόσθετα κονδύλια που ενδέχεται να χορηγηθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

3.2.2.1. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης

Έτη	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)								
Έδρα και αντιπροσωπείες της Επιτροπής	2	3	4	4	4	4	4	4
Αντιπροσωπείες								
Έρευνα								
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης: ΙΠΑ) — AC, AL, END, INT και JED ⁴²								
Τομέας 7								
Χρηματοδοτούμενο από τον ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	– στην έδρα							
	– στις αντιπροσωπείες της ΕΕ							
Χρηματοδοτούμενο από το κονδύλιο του προγράμματος ⁴³	– στην έδρα							
	– στις αντιπροσωπείες της ΕΕ							
Έρευνα								
Άλλο (να προσδιοριστεί)								
ΣΥΝΟΛΟ	2	3	4	4	4	4	4	4

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχει ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και το οποίο θα συμπληρωθεί, εάν χρειαστεί, από πρόσθετους πόρους που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	Αυτό το αίτημα για επιπλέον ανθρώπινους πόρους (4 ΙΠΑ έως το 2022 — διοικητικοί υπάλληλοι) περιορίζεται στην κατάρτιση, τη διοργανική έγκριση και την περαιτέρω παρακολούθηση της νομοθεσίας για το κλίμα με τη στενή έννοια από τη ΓΔ, <u>εξαιρουμένης</u> της διάστασης του συντονισμού και της επικοινωνίας. Ωστόσο, οι περαιτέρω επιπτώσεις στον φόρτο εργασίας όσον αφορά τόσο τις επακόλουθες νομοθετικές όσο και τις μη νομοθετικές πρωτοβουλίες του νόμου για το κλίμα είναι πολύ ευρύτερες και θα αποτυπωθούν αλλού.
Εξωτερικό προσωπικό	α/α

⁴² AC = Συμβασιούχος υπάλληλος· AL = Τοπικός υπάλληλος· END = Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας· INT = Προσωρινό προσωπικό· JPD = Νέος επαγγελματίας σε αντιπροσωπεία της ΕΕ.

⁴³ Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού που καλύπτεται από επιχειρησιακές πιστώσεις (πρώην γραμμές «BA»).

3.2.3. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους
- προβλέπει τη συγχρηματοδότηση από τρίτους που εκτιμάται παρακάτω:

Πιστώσεις σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Έτη	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Προσδιορισμός του φορέα συγχρηματοδότησης								
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων								

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα
- Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 - στους ιδίους πόρους
 - στα λοιπά έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ»

Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος

Περιεχόμενα

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ
 - 1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας
 - 1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής
 - 1.3. Η πρόταση αφορά
 - 1.4. Στόχοι
 - 1.4.1. Γενικοί στόχοι
 - 1.4.2. Ειδικοί στόχοι
 - 1.4.3. Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις
 - 1.4.4. Δείκτες επιδόσεων
 - 1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας
 - 1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας
 - 1.5.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης
 - 1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος
 - 1.5.4. Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα
 - 1.5.5. Αξιολόγηση των διαφόρων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής
 - 1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας
 - 1.7. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης
2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
 - 2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων
 - 2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου
 - 2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου
 - 2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους
 - 2.2.3. Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων
 - 2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας
3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται
- 3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες
 - 3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες
 - 3.2.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις [του οργανισμού]
 - 3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στους ανθρώπινους πόρους [του οργανισμού]
 - 3.2.4. Συμβατότητα με το τρέχον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο
 - 3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση
- 3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ»

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ευρωπαϊκός νόμος για το κλίμα)

1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής

Δράση για το κλίμα

Τίτλος 34 (ΠΔΠ 2014/20) — Τίτλος 09 (ΠΔΠ 2021/27)

1.3. Η πρόταση αφορά

νέα δράση

νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο / προπαρασκευαστική ενέργεια⁴⁴

την παράταση υφιστάμενης δράσης

συγχώνευση μίας ή περισσότερων δράσεων προς άλλη/νέα δράση

1.4. Στόχοι

1.4.1. Γενικοί στόχοι

Ο προτεινόμενος κανονισμός αποσκοπεί στη θέσπιση του πλαισίου για την επίτευξη της κλιματικής ουδετερότητας της ΕΕ, με δεσμευτικό στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050, το οποίο προβλέπει την επανεξέταση του υφιστάμενου στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το 2030 και τον καθορισμό μιας πορείας προς το 2050, δράσεις για προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, και μια διαδικασία διακυβέρνησης προκειμένου η ΕΕ να παραμείνει σε καλό δρόμο προς την επίτευξη του στόχου.

Η πρόταση βρίσκεται στο επίκεντρο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, μίας από τις έξι βασικές φιλοδοξίες που καθορίζονται στις πολιτικές κατευθύνσεις της προέδρου von der Leyen.

1.4.2. Ειδικοί στόχοι

Ειδικός στόχος αριθ. 1: Κλιματική ουδετερότητα, που θα επιτευχθεί μέσω της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς ανθρακούχων εκπομπών της ΕΕ και ενός δίκαιου πλαισίου λειτουργίας μέσω του οποίου τα κράτη μέλη της ΕΕ θα μειώσουν τις εκπομπές σε άλλους τομείς

Σχετικές δραστηριότητες ΔΒΔ/ΠΒΔ: Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία

⁴⁴

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

1.4.3. Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που θα πρέπει να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους στοχοθετημένους δικαιούχους / τις στοχοθετημένες ομάδες.

Η πρόταση αποσκοπεί στη θέσπιση του πλαισίου για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας από την ΕΕ. Η λεπτομερής ανάλυση προς υποστήριξη της ανακοίνωσης «Καθαρός πλανήτης για όλους» διερευνά τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να επιτευχθεί κλιματική ουδετερότητα, εξετάζοντας όλους τους βασικούς οικονομικούς τομείς. Οι επιπτώσεις στους τομείς αυτούς θα προκύψουν από ενδεχόμενες μεταγενέστερες συμπληρωματικές προτάσεις για την αναθεώρηση της ισχύουσας νομοθεσίας και των πολιτικών ή για πρόσθετες πολιτικές. Όσον αφορά το εθνικό επίπεδο, οι επηρεαζόμενοι φορείς θα εξαρτώνται από τη φύση και το πεδίο εφαρμογής των εθνικών μέτρων που θα επιλεγούν από τα κράτη μέλη για την εφαρμογή της πολιτικής.

Το γεγονός ότι η ανάπτυξη των διαδικασιών παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων θα βασίζεται στις διαδικασίες που περιλαμβάνονται στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της δράσης για το κλίμα αναμένεται να ελαχιστοποιήσει τον διοικητικό φόρτο για τα κράτη μέλη, με παράλληλη βελτίωση της ποιότητας των πληροφοριών και της διαφάνειας. Η πρόταση αποσκοπεί επίσης στον συγχρονισμό της αξιολόγησης με τα χρονοδιαγράμματα της συμφωνίας του Παρισιού.

1.4.4. Δείκτες επιδόσεων

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της προόδου και των επιτευγμάτων.

Η εφαρμογή της πρότασης θα πρέπει να διασφαλίσει ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη θα είναι σε καλό δρόμο για την επίτευξη της κλιματικής ουδετερότητας της ΕΕ έως το 2050 και να ενισχύσει τις προσπάθειες προσαρμογής τους.

Ειδικοί δείκτες για την παρακολούθηση της εφαρμογής είναι οι εξής:

Επίπεδο μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην ΕΕ [όπως δηλώνεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999]

Δράση για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή [όπως δηλώνεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999] και αριθμός των κρατών μελών με στρατηγικές και σχέδια προσαρμογής (όπως προσδιορίζονται στην πρόταση)

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

Τα αρμόδια θεσμικά όργανα της Ένωσης και τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της πρότασης. Τα κράτη μέλη πρέπει επιπλέον να ενσωματώσουν τη μακροπρόθεσμη προοπτική στα σχέδια και τις εκθέσεις τους στο πλαίσιο του κανονισμού για τη διακυβέρνηση. Η Επιτροπή θα πρέπει να εκτελέσει διάφορα καθήκοντα, όπως η επανεξέταση του στόχου για το 2030 και όλων των σχετικών μέσων πολιτικής για την επίτευξη του αναθεωρημένου στόχου, ο καθορισμός πορείας, η αξιολόγηση της συνέπειας του υφιστάμενου πλαισίου πολιτικής, η αξιολόγηση ανά πενταετία, η έκδοση συστάσεων και η λήψη πρόσθετων μέτρων σε επίπεδο ΕΕ.

- 1.5.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου, «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

Η κλιματική αλλαγή αποτελεί διασυνοριακή πρόκληση και δεν μπορεί να επιλυθεί με δράση σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο μόνο. Η συντονισμένη δράση της ΕΕ μπορεί να συμπληρώσει και να ενισχύσει αποτελεσματικά τις εθνικές και τοπικές δράσεις και βελτιώνει τις δράσεις για το κλίμα.

- 1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η ΕΕ έχει θεσπίσει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικών για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Έχει ήδη αρχίσει να εκσυγχρονίζει και να μετασχηματίζει την οικονομία, αποσκοπώντας στην κλιματική ουδετερότητα. Μεταξύ του 1990 και του 2018 μείωσε τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά 23 %, ενώ η οικονομία σημείωσε ανάπτυξη κατά 61 %. Ωστόσο, οι υφιστάμενες πολιτικές αναμένεται να μειώσουν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου μόνο κατά 60 % έως το 2050 και, ως εκ τούτου, πρέπει να γίνουν πολλά ακόμα για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας.

- 1.5.4. Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα

Στόχος της πρότασης είναι η συμπλήρωση του υφιστάμενου πλαισίου πολιτικής με τον καθορισμό της μακροπρόθεσμης κατεύθυνσης πορείας και την κατοχύρωση του στόχου για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050 στο δίκαιο της ΕΕ, την ενίσχυση των προσπαθειών προσαρμογής, τη θέσπιση διαδικασίας για τον καθορισμό και την επικαιροποίηση της πορείας έως το 2050, την τακτική αξιολόγηση και τη θέσπιση διαδικασίας που θα εφαρμόζεται σε περίπτωση ανεπαρκούς προόδου ή ασυνέπειας. Επιβάλλει στην Επιτροπή το καθήκον να αξιολογήσει και να υποβάλει προτάσεις για την αύξηση του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030, ώστε να διασφαλιστεί η συνέπειά του με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050. Συνάδει με τον κανονισμό για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της δράσης για το κλίμα.

- 1.5.5. Αξιολόγηση των διαφόρων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής

—

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας

περιορισμένη διάρκεια

– Πρόταση/πρωτοβουλία με ισχύ από [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ έως [ΗΗ/ΜΜ]ΕΕΕΕ

– Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το ΕΕΕΕ έως το ΕΕΕΕ

απεριόριστη διάρκεια

– Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το 2020 με απεριόριστη διάρκεια,

– και στη συνέχεια πλήρους εφαρμογής.

1.7. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης

Άμεση διαχείριση από την Επιτροπή

– από τους εκτελεστικούς οργανισμούς

Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη

Έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

σε διεθνείς οργανισμούς και στις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)

στην ΕΤΕπ και στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων

στους οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 70 και 71

σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου

σε οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο και έχουν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, στον βαθμό που παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις

σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και οι οποίοι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις

σε πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων στην ΚΕΠΠΑ βάσει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.

Παρατηρήσεις

Η Επιτροπή θα επικουρείται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών του, κατά την κατάρτιση των εκθέσεων πενταετούς αξιολόγησης της προόδου προς την κλιματική ουδετερότητα και κατά την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της προόδου όσον αφορά την προσαρμογή δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Ο ΕΕΑ θα επιτελέσει το έργο αυτό στο πλαίσιο της τρέχουσας εντολής του και σύμφωνα με το «ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού» όπου καθορίζεται το πολυετές και το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών του ΕΕΑ (άρθρο 32 του κανονισμού 2019/715 — κανονισμός για το δημοσιονομικό πλαίσιο).

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

Η πρόταση βασίζεται στο ισχυρό πλαίσιο διαφάνειας για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλες πληροφορίες για το κλίμα που περιέχονται στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της δράσης για το κλίμα, αντί να θεσπίζει πρόσθετες οδούς υποβολής εκθέσεων από τα κράτη μέλη. Το χρονοδιάγραμμα της αξιολόγησης από την Επιτροπή συγχρονίζεται με τα χρονοδιαγράμματα της συμφωνίας του Παρισιού και την επανεξέταση που προβλέπεται στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση. Η διαδικασία για τις συστάσεις της Επιτροπής συνδέει την αξιολόγηση αυτή με την ανά πενταετία αξιολόγηση από την Επιτροπή.

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

Τα κράτη μέλη ενδέχεται να καθυστερήσουν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά τον προγραμματισμό και την υποβολή εκθέσεων στο πλαίσιο του κανονισμού για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της δράσης για το κλίμα. Χάρη στα υφιστάμενα και καθιερωμένα συστήματα υποβολής εκθέσεων με πληροφορίες για το κλίμα (δυνάμει του κανονισμού για τον μηχανισμό παρακολούθησης και ενσωματωμένα στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση), υπάρχουν διαδικασίες που διασφαλίζουν ότι οι εκθέσεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου παραδίδονται εγκαίρως, ελέγχονται ως προς την ποιότητα, τυχόν κενά μπορούν να διορθωθούν, και τα κράτη μέλη που δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων μπορούν να λάβουν βοήθεια.

Τα μέτρα σε ενωσιακό και σε εθνικό επίπεδο μπορεί επίσης να μην επαρκούν για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας ή η πρόοδος μπορεί να είναι ανεπαρκής. Για τον λόγο αυτό, η πρόταση προβλέπει τακτική αξιολόγηση της προόδου, επανεξέταση, συστάσεις και πρόσθετα μέτρα. Η πρόταση προβλέπει επίσης αξιολόγηση και προτάσεις για την αύξηση του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030 και τον καθορισμό μιας πορείας.

Όσον αφορά τη στρατηγική ελέγχου για τις πρόσθετες δαπάνες του Οργανισμού, όλοι οι αποκεντρωμένοι οργανισμοί συνεργάζονται στενά με την Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου της Επιτροπής για να εξασφαλιστεί η τήρηση των κατάλληλων προτύπων σε όλους τους τομείς του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου. Οι εν λόγω ρυθμίσεις θα ισχύουν επίσης για τον ρόλο των οργανισμών όσον αφορά την παρούσα πρόταση.

Επιπλέον, κάθε οικονομικό έτος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου και λαμβάνοντας υπόψη τα πορίσματα του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου, εξετάζει τη χορήγηση απαλλαγής στους οργανισμούς για την εκτέλεση του προϋπολογισμού.

2.2.2. *Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους*

Όσον αφορά τη νόμιμη, οικονομική, αποδοτική και αποτελεσματική χρήση των πιστώσεων που προκύπτουν από τις δράσεις που πρόκειται να υλοποιήσει ο ΕΕΑ στο πλαίσιο της παρούσας πρότασης, η παρούσα πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται νέους σημαντικούς κινδύνους που δεν θα μπορούσαν να καλυφθούν από το υφιστάμενο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου. Οι δράσεις που θα πρέπει να αναληφθούν στο πλαίσιο της παρούσας πρότασης θα αρχίσουν το 2022 και θα συνεχιστούν καθ' όλη τη διάρκεια του νέου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ).

2.2.3. *Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)*

Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου προβλέπονται στους κανονισμούς που διέπουν ήδη τη λειτουργία του ΕΕΑ. Ο οργανισμός αυτός συνεργάζεται στενά με την Υπηρεσία Εσωτερικού Λογιστικού Ελέγχου της Επιτροπής για να διασφαλιστεί η τήρηση των κατάλληλων προτύπων σε όλους τους τομείς του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου.

Κάθε χρόνο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατόπιν σύστασης του Συμβουλίου, χορηγεί στον ΕΕΑ απαλλαγή για τη εκτέλεση του προϋπολογισμού του.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας, π.χ. στη στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης.

Για την καταπολέμηση της απάτης, της διαφθοράς και άλλων παράνομων πρακτικών εφαρμόζονται στον ΕΕΑ άνευ περιορισμών οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF). Ο ΕΕΑ διαθέτει ειδική στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης και συνακόλουθο σχέδιο δράσης. Επιπλέον, ο κανονισμός για την ίδρυση του ΕΕΑ καθορίζει τις διατάξεις για την εκτέλεση και τον έλεγχο του προϋπολογισμού του ΕΕΑ και τους εφαρμοστέους δημοσιονομικούς κανόνες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποσκοπούν στην πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Τύπος δαπανών	Συμμετοχή			
	Αριθμός	ΔΠ/ΜΔΠ	χωρών ΕΖΕΣ ⁴⁵	υποψηφίων για ένταξη χωρών ⁴⁶	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
02 (03)	07 02 06 00 (09 10 02) 34 02 03 (09 02 03)	Διαφ.	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία: Α/Α

⁴⁵ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

⁴⁶ Υποψήφιες χώρες και, κατά περίπτωση, δυνάμει υποψήφια μέλη των Δυτικών Βαλκανίων.

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	2 (3)	Τομέας 2: Βιώσιμη ανάπτυξη: Φυσικοί πόροι (Τομέας 3: Φυσικοί πόροι και περιβάλλον — από το 2021)
---	-------	---

ΕΕΑ: 07 02 06 (09 10 02)			2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Τίτλος 1:	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)	0,000	0,000	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,870
	Πληρωμές	(2)	0,000	0,000	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,870
Τίτλος 2:	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1α)	0,000	0,000	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,300
	Πληρωμές	(2α)	0,000	0,000	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,300
Τίτλος 3:	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(3α)									
	Πληρωμές	(3β)									
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για [ΕΕΑ]	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1+1α +3α	0,000	0,000	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	1,170
	Πληρωμές	=2+2α +3β	0,000	0,000	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	1,170

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	5 (7)	«Διοικητικές δαπάνες» — ξεχωριστή χρηματοοικονομική κατάσταση για τις επιπτώσεις στη ΓΔ CLIMA
---	-------	---

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 5 (1 έως 7) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου*	Αναλήψεις υποχρεώσεων	0,000	0,000	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	1,170
	Πληρωμές	0,000	0,000	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	1,170

* Σημειώνεται ότι οι πρόσθετες ανάγκες του ΕΕΑ θα καλυφθούν από τη μεταφορά του προϋπολογισμού του LIFE στη γραμμή του προϋπολογισμού του οργανισμού

3.2.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις πιστώσεις του ΕΕΑ

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στο ανθρώπινο δυναμικό του ΕΕΑ

3.2.3.1. Συνοπτική παρουσίαση

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AD)									
Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AST)									
Συμβασιούχοι υπάλληλοι*			0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,870
Αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες									
ΣΥΝΟΛΟ			0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,870

* με βάση μέσο κόστος 55 000 EUR για συμβασιούχους υπαλλήλους στους οποίους εφαρμόζεται ο διορθωτικός συντελεστής του ΕΕΑ, δηλαδή $1,319 * 55\ 000 = 72\ 545$ EUR χωρίς τα γενικά έξοδα στον τίτλο 2

Ανάγκες σε προσωπικό (ΙΠΑ):

	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AD)									
Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AST)									
Συμβασιούχοι υπάλληλοι*			2	2	2	2	2	2	
Αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες									
ΣΥΝΟΛΟ			2	2	2	2	2	2	

3.2.3.2. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους για την αρμόδια ΓΔ

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται σε χωριστό νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε ακέραιο αριθμό (ή το πολύ με ένα δεκαδικό ψηφίο)

	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)								
XX 01 01 01 (στην έδρα και στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής)	2	3	4	4	4	4	4	4
XX 01 01 02 (στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)								
XX 01 05 01 (έμμεση έρευνα)								
10 01 05 01 (άμεση έρευνα)								
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης: ΠΠΑ)⁴⁷								
XX 01 02 01 (AC, END, INT από το συνολικό κονδύλιο)								
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT και JPD στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)								
XX 01 04 <i>εε</i> ⁴⁸	- στην έδρα ⁴⁹							
	- στις αντιπροσωπείες της ΕΕ							
XX 01 05 02 (AC, END, INT – έμμεση έρευνα)								
10 01 05 02 (AC, END, INT – άμεση έρευνα)								
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)								
ΣΥΝΟΛΟ	2	3	4	4	4	4	4	4

34 είναι ο σχετικός τομέας πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού για το 2020

⁴⁷ AC = Συμβασιούχος υπάλληλος· AL = Τοπικός υπάλληλος· END = Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας· INT = Προσωρινό προσωπικό· JPD = Νέος επαγγελματίας σε αντιπροσωπεία της ΕΕ.

⁴⁸ Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού που καλύπτεται από επιχειρησιακές πιστώσεις (πρώην γραμμές «BA»).

⁴⁹ Κυρίως για τα διαρθρωτικά ταμεία, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΤΑ).

09 είναι ο σχετικός τομέας πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού για τα έτη 2021–27

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχει ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και το οποίο θα συμπληρωθεί, εάν χρειαστεί, από πρόσθετους πόρους που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

3.2.4. *Συμβατότητα με το τρέχον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο*

- Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με το τρέχον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί αναπρογραμματισμό του σχετικού τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί τη χρησιμοποίηση του μηχανισμού ευελιξίας ή την αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

3.2.5. *Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση*

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία προβλέπει τη συγχρηματοδότηση που εκτιμάται κατωτέρω:

3.3. **Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα**

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 - στους ιδίους πόρους
 - στα λοιπά έσοδα
 - Να αναφερθεί αν τα έσοδα προορίζονται για γραμμές δαπανών